அந்தப் பெரியவர் கேட்டார். நானும் அடக்க மாட்டாத ஆர்வத்தோடு கேட்டேன்.

''என்னங்க?''

''செந்தில்குமரன்!''

அவரது பதிலால் எனக்குள் திகைப்பு!

3. இராமானுஜரை பதினெட்டு முறை நடக்க வைத்த திருக்கோஷ்டியூர் நம்பி

கோர்ட்டுக்கு வந்து பொய்சாட்சி சொல்ல வேண்டியவர் இறந்துவிட, அவர் சொன்னது அப்படியே கோர்ட்டுக்கு வந்து சொன்னவர் பேர் செந்தில்குமரன் என்று தெரியவரவும் நான் அப்படியே சிலிர்த்துப் போனேன்...

எனது பக்திக்கு அந்த முருகன் அளித்த பெரிய பரிசுதான் எனக்கான அந்த சாட்சி... செந்தில்குமரன் என்பவரின் வடிவத்தில் வந்தவன் அவன்தானே? என்னோடு நடந்து வந்த படியே இருக்கும் அந்தப் பெரியவரின் கேள்விக்கு நான் என்ன பதிலைக் கூற...

''ஐயா! உங்க விஷயம் ஒரு சினிமாவோட திரைக்கதை மாதிரியே இருக்கு... சினிமாலதான் கடவுளோட பக்திச் சிறப்பை உணர்த்த இப்படி காட்சி அமைப்பாங்க. ஆனா நீங்க நிஜத்துலேயே அதுக்கு ஒரு சாட்சியா நிக்கறீங்க' என்றேன் நான்!

'சினிமா என்ன சினிமா... வாழ்கையில நடக்காத ஒண்ணை யாராலயும் யோசிக்க முடியாது தம்பி! சினிமாங்கறது குறுகின காலத்துல ஒரு பெரிய விஷயத்தை சொல்ல வேண்டிய களம். ஆகையால அங்க எதையும்

கொஞ்சம் மிகையா சொன்னாத்தான் புரியும். மத்தபடி நான் வாழ்க்கைக்கும், சினிமாக்கும் பெரிய வித்தியாசத்தை பார்க்கலேன்னார்...'

அவரோடு பேசியதாலோ என்னவோ எனக்குள் அந்த பாதயாத்திரை மேல் பெரிய அளவில் ஈடுபாடு ஏற்பட்டு விட்டது. எனது முருக பக்தியிலும் ஒரு முறுக்கேறியது.

ஏனென்றால் பாத யாத்திரையில் நடக்கும்போது மனம் பலவிதமாக மாறும்... குறிப்பாக ஒரு அளவுக்கு மேல் நடக்க முடியாதபடி திணறல் ஏற்படும் போது போகிற வருகிற பஸ்ஸும், காரும் நம் கண்களுக்கு சொர்க்க ரதமாக தெரியும். அதில் அமர்ந்து கொண்டு போகிறவர்களின் பார்வை நம்மைப் பரிதாபமாகவும், கேலியாகவும் பார்ப்பது போல் எல்லாம் நம் மனம் எண்ணும்.

சிலர் இடக்காக, 'எதுக்குங்க இப்படி இந்த காலத்திலயும் கஷ்டப்படறீங்க...கால் புண்ணாக நடந்து வந்தாதான் நான் சந்தோஷப்படுவேன்னு அந்த சாமி சொன்னிச்சா என்ன?' என்று கேட்கவும் செய்வார்கள்.

'பக்திங்கறது மனசுல இருந்தா போதாதா...? இப்படியா முரட்டுத்தனமாக நடந்து போவீங்க... இது முட்டாள்தனமா தெரியலை உங்களுக்கு...?'

'உங்களைப் பார்த்தா கார்ல கோயிலுக்குப் போறவங்கள்லாம் சொகுசுப் பேர்வழி... பக்தியே இல்லாதவன்கிற மாதிரியில்லே ஆகுது...'

இப்படி வழிநெடுக பல கேள்விகளை எதிர் கொள்ள வேண்டியும் வரும். அப்பொழுதெல்லாம் நமது மனமும் அதன் பக்தியும் ஒரு ஆட்டம் ஆடும்.

எனக்குத் தெரிந்து பலர் பாதி வழியில் பஸ் ஏறியுள்ளனர்.

'போறதுங்க... நான் எப்படின்னு சாமிக்குத் தெரியும். எப்ப முடியுதோ அப்ப நடந்து போய்க்கறேன்...' என்று தங்கள் செயலுக்கு நியாயமும் கற்பிக்கப் பார்ப்பார்கள். சிலர் ஓரமாக மரத்தடியில் அமர்ந்து அழுவார்கள். திரும்பிப் போக மனம் இடம் தராது. தொடர்ந்து நடக்க கால் கொப்பளங்கள் அனுமதிக்காது. மனமோ கடவுள் தங்களை வரவேண்டாம் என்று தடுத்துவிட்டதாக கற்பனை வேறு செய்து கொள்ளும். இந்த மாதிரி சூழலில் அழுகை வராமல் என்ன செய்யும்?

பாதயாத்திரையின் இடையில் இப்படி நிறைய ரசமான அனுபவங்கள் கிட்டும்.

வெகுசிலர்தான் புறப்பட்டதில் இருந்து போய்ச் சேருவது வரை ஒரே சீராக நடந்து வருவார்கள். யாருடனும் பெரிதாக பேசமாட்டார்கள். சாப்பாட்டில் சுத்தமாக வெங்காயம் சேராதபடி வேறு பார்த்துக் கொள்வார்கள். பாதயாத்திரை புரிபவர்களுக்கு விரதமும், உணவுக் கட்டுப்பாடும் மிக அவசியம்.

பக்கத்துத் தெருவில் உள்ள நண்பர் வீட்டுக்குப் போய் வருவது போன்றதல்ல பாதயாத்திரை! நம் உடம்பின் ஒவ்வொரு செல்லையும் நமக்குக் காட்டி புரிய வைக்கும் ஒரு வலி மிகுந்த அனுபவம் அது.

கட்டை - குட்டையாக இருப்பவர்கள், பருத்த தொடை உடையவர்கள், மிகவும் பருமனானவர்கள், ஆகிய மூவரும் பாதயாத்திரைக்கு தகுதியில்லாதவர்கள்.

இவர்களால் மிக அதிகம் 15 கி.மீ. கூட நடக்க முடியாது. 18 ஐது கி.மீ என்பது இவர்களுக்கு நரகத்தோடுதான் காட்சி தரும். தொடை இடுக்கில் புண் ஏற்பட்டு ரத்தம் சொட்டுச் சொட்டாய் ரோட்டில் சிந்தத் தொடங்கிவிடும்.

அப்படி ஒருவருக்கு நடந்து நான் பார்த்திருக்கிறேன்.

பாதயாத்திரையில் உள்ளாடை, அணிந்து நடப்பது மிகக் கொடுமையானது. தொடை இடுக்கில் தீக்குச்சியை வைத்தால் அப்படியே தீச்சுடர் பற்றிக்கொண்டு விடும். அப்படி ஒரு உஷ்ணம் அங்கு இருக்கும்.

எனவே இப்படிப்பட்டவர்கள் யாராவது என்னோடு நடந்து வருகிறேன் என்றால் நான் தடுத்து விடுவேன். தயவுசெய்து யாத்திரை முயற்சி செய்யாதீர்கள்... உங்களை வருத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று முடிவு செய்துவிட்டால் வேறு விதமாக வருத்திக் கொள்ளுங்கள். நல்ல விருந்து சாப்பிடக் கிடைக்கும் போது அந்த இலையில் இருந்து எழுந்து சென்று விடுங்கள். அந்தத் தவிர்ப்புதான் மன உறுதி... அதுதான் பக்தியாக மாறி இறைவனைச் சென்று சேர்கிறது.

அல்லது புதிய துணி வாங்கி வந்து யார் என்றே தெரியாத ஒருவருக்குத் தந்து அவரை அணிந்து கொள்ளச் சொல்லி அழகு பாருங்கள்!

இல்லாவிட்டால் ஏதாவது ஒரு கோயிலுக்குப் போய் முடிந்த அளவு உழவாரப் பணி செய்யுங்கள். இதெல்லாம் கூட பாதயாத்திரைக்கு இணையானது தான்.

ரயிலும் விமானமும் சீரழியும் இந்த நாட்டில் நடப்பது என்பது ஓர் அதிசயமாகிவிட்டது. உண்மையில் நடப்பது என்பதே மனிதனின் பெரிய அனுபவம்.

கால்களை இறைவன் கொடுத்திருப்பதே அதற்காகத்தானே? அந்த நாளில் ராமானுஜர் நடந்த நடையை விடவா ஒருவர் நடந்துவிடமுடியும்?

காஞ்சீபுரத்தில் இருந்து திருமலைக்கு... திருவரங்கத்தில் இருந்து திருக்கோஷ்டியூருக்கு... அப்படியே திருமலையில்

இருந்து மைசூர் பக்கமாய் மேலக்கோட்டைக்கு... அங்கிருந்து டெல்லிக்கு... என்று ராமானுஜர் நடந்த நடை இருக்கிறதே அது அசாதாரணமானது. அதிலும் காஞ்சிபுரத்தில் இருந்து திருக்கோஷ்டியூர் நோக்கி அங்கு வாழ்ந்து வந்த வைணவப் பெரியாரான நம்பியிடம் சீடராகச் சேரவும், மந்திரோபதேசம் பெறவும் அவர் ஒருமுறை அல்ல 18 முறை நடந்திருக்கிறார்.

ஒவ்வொருமுறை வரும்போதும் நம்பி 'வந்திருப்பது யார்?' என்று கேட்பார்.

'நான் ராமானுஜன் வந்திருக்கிறேன். அதுவும் காஞ்சீயில் இருந்து...' என்பார். உடனேயே 'என்ன விஷயம்?' என்று கேட்பார் நம்பி.

'என்னை உங்கள் சீடனாக ஏற்று திவ்ய மந்திரோபதேசம் எனக்குச் செய்விக்க வேண்டும்...' என்பார் ராமானுஜர்.

'இப்போது இடமில்லை. இன்னொருமுறை பார்க்கலாம்' என்பார் நம்பி.

ராமானுஜர் அப்படியே மனம் சோர்ந்தவராக திரும்பி நடப்பார். திருக்கோஷ்டியூரில் இருந்து திருப்பத்தூர் பின் அங்கிருந்து புதுக்கோட்டை... அதற்குப்பின் அங்கே இருந்து தஞ்சாவூர் பின் கும்பகோணம், மாயவரம், சிதம்பரம் என்று நடந்தே காஞ்சீபுரம் சென்றடைய வேண்டும்.

அந்த நாளில் அரசர்கள்தான் பல்லக்குகளிலும், குதிரைகள் பூட்டிய ரதங்களிலும் பயணம் செய்தனர். ராமானுஜர் போன்ற சன்யாசிகளுக்கு கால்கள் இரண்டும் தான் சக்கரங்கள் பூட்டிய வாகனம்.

அந்தக் கால்களை ஒரு மந்திரோபதேசம் பெறும் பொருட்டு 18 தடவைகளுக்கு மேல் நடக்க வைத்தார் என்பதை ராமானுஜர் வாழ்க்கையை பார்க்கும்போது அறிகின்றோம்.

இறுதியாக 18வது தடவை அவர் நம்பியை சந்தித்தபோதும் அதே கேள்வி...

'வந்திருப்பது யார்?'

'அடியேன் ராமானுஜன் வந்திருக்கிறேன்' என்றாராம் ராமானுஜன்.

அதாவது நான் ராமானுஜன் என்பது அடியேன் ராமானுஜன் என்கிற பணிவிற்கு அவரை மாற்றி விட்டது. அடுத்த நொடியே 'உள்ளே வா... இந்த வினாடி முதல் நீ எனது சிஷ்யன்' என்று நம்பியும் ஏற்றுக்கொண்டு அவருக்கு மந்திரோபதேசம் செய்தார் என்பது ராமானுஜ சரிதத்தை வாசிக்கும் போது நமக்குத் தெரியவருகிறது.

நடப்பது என்கிற விஷயத்தை தொட்டு யோசிக்கும்போது இப்படி எல்லாம் நடந்தவர்கள் பற்றிய எண்ணங்களும் மனதுக்குள் சேர்ந்தே எழுகின்றன.

பாதயாத்திரையில் நடக்கும்போது இது போன்ற எண்ணங்கள் மட்டுமல்ல... இன்னும் பலப்பல விஷயங்களை பேசிக்கொண்டு செல்வோம்.

சிலர் ஒன்றுமில்லாத விஷயத்திற்காக பகையை வளர்த்துக் கொண்டு பரம விரோதம் பாராட்டிக் கொண்டிருப்பார்கள். அவர்கள் இதுபோன்ற நெடிய பாதயாத்திரையில் வரும்போது மனம் விட்டுப் பேசி சரியாகி விடுவார்கள் என்பது என் நம்பிக்கை.

அவ்வளவு எதற்கு?

பாகிஸ்தானிய அதிபரும், நமது ஜனாதிபதி, பிரதமர் முதலானோரும் ஒரு நீண்ட யாத்திரை மேற்கொள்வதாக வைத்துக் கொள்வோம்.

அவர்களை தனியே நடக்கவிட்டுவிட்டால் போதும், இந்திய காஷ்மீரச் சிக்கல் காணாமல் போய் விடும் என்பது என் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை.

ஏனென்றால் ஒரு நெடிய நடை நடக்கும்போது அதிக நேரம் மனதளவில் விஷயங்களை தேக்கி வைத்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. அது வெளிப்பட்டே தீரும். அதேபோல நம்மைக் கட்டிப் போட்டிருக்கும் பல தடைகள் அறுந்து விடும்.

சரி, பாதயாத்திரையை திரும்பத் தொடர்வோமா? அந்தப் பெரியவருடன் தூத்துக்குடி வரை நடந்த நான் அதன்பின் சக்திவேல் என்கிற நண்பருடன் எனது யாத்திரையை தொடர்ந்தேன்.

எங்களது யாத்திரையில் ஸ்பிக் பகுதியை கடந்து நாங்கள் திருச்செந்தூர் நோக்கி நடக்கும்போது ஒரு வளைவு. அந்த சாலையின் முக்கில் ஒரு பெரிய பனைமரம். அதில் ஒரு பனங்குலை அறுந்து விழுந்து விடுவதுபோல அல்லாடிக் கொண்டிருந்தது. அதை நாங்கள் கவனிக்காமல் அந்த பாதையை கடக்க காலெடுக்கும்போது அதுவும் அறுந்து விழ ஆரம்பித்தது.

4. எழுத்துலக வாழ்க்கைக்கு அருளிய திருச்செந்தூர்!

மிகச் சரியாக அந்தப் பனங்குலை என் நண்பர் சக்திவேல் அவர்களின் பின்முதுகை லேசாக உரசியபடி தரையில் விழுந்து சிதறியது. அரை வினாடி அவகாசத்தில் அவர் தப்பித்தார்... அவரோடு நானும் தப்பித்தேன்.

அதுமட்டும் தலைமேல் விழுந்திருந்தால் நிச்சயம் சக்திவேல் பிழைத்திருப்பாரா? என்பதே பெரிய சந்தேகம்தான்..! இந்தச் சம்பவம் நடந்தபிறகு இருவருக்குமே சகஜமாக பேசிக்கொள்ள நெடுநேரம் தேவைப்பட்டது.

ஏனென்றால் ஒரு நெடிய நடை நடக்கும்போது அதிக நேரம் மனதளவில் விஷயங்களை தேக்கி வைத்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. அது வெளிப்பட்டே தீரும். அதேபோல நம்மைக் கட்டிப் போட்டிருக்கும் பல தடைகள் அறுந்து விடும்.

சரி, பாதயாத்திரையை திரும்பத் தொடர்வோமா? அந்தப் பெரியவருடன் தூத்துக்குடி வரை நடந்த நான் அதன்பின் சக்திவேல் என்கிற நண்பருடன் எனது யாத்திரையை தொடர்ந்தேன்.

எங்களது யாத்திரையில் ஸ்பிக் பகுதியை கடந்து நாங்கள் ஆத்தூர் நோக்கி நடக்கும்போது ஒரு வளைவு. அந்த வளைவின் முக்கில் ஒரு பெரிய பனைமரம். அதில் ஒரு பனங்குலை அறுந்து விழுந்து விடுவதுபோல அல்லாடிக் கொண்டிருந்தது. அதை நாங்கள் கவனிக்காமல் அந்த மரத்தை கடக்க காலெடுக்கும்போது அதுவும் அறுந்து விழ ஆரம்பித்தது.

4. எழுத்துலக வாழ்க்கைக்கு அருளிய திருச்செந்தூர்!

மிகச் சரியாக அந்தப் பனங்குலை என் நண்பர் சக்திவேல் அவர்களின் பின்முதுகை லேசாக உரசியபடி தரையில் விழுந்து சிதறியது. அரை வினாடி அவகாசத்தில் அவர் தப்பித்தார்... அவரோடு நானும் தப்பித்தேன்.

அதுமட்டும் தலைமேல் விழுந்திருந்தால் நிச்சயம் சக்திவேல் பிழைத்திருப்பாரா? என்பதே பெரிய சந்தேகம்தான்..! இந்தச் சம்பவம் நடந்தபிறகு இரு வருக்குமே சகஜமாக பேசிக்கொள்ள நெடுநேரம் தேவைப்பட்டது.

சக்திவேல் 'தனக்கு வர இருந்த ஒரு கண்டத்தை அந்த முருகன் திசை திருப்பி தன்னை காப்பாற்றி விட்டார்' என்றுதான் கருதினார். நானும் அப்படித்தான் எண்ணினேன்.

இதைப்போல் ஒவ்வொரு நாளும் உலகெங்கிலும் மயிரிழையில் உயிர் பிழைப்பவர்கள் இருக்கத்தான் செய்கின்றனர். அவர்களெல்லாம் இப்படியா நினைக்கிறார்கள் என்று கேட்கலாம்.

நினைக்க வேண்டும்... அப்போதுதான் வாழ்வில் இறைவனின் கருணையோடு எப்பொழுதும் எது வேண்டுமானாலும் நடக்கும்! என்பதும் நமக்கு நிதர்சனமாய் புரியும்.

ஒருவர் எவ்வளவு பெரிய மனிதராக இருந்தாலும் சரி அவர் கைவீசி நடக்கிறார். கண்ணாரப் பார்க்கிறார், காதாரக் கேட்கிறார் என்றாலே இறைவன் கருணையால்தான்!

இவைகளின் அருமை, இறைவனின் கருணையற்றுப் போய் விபத்துக்குள்ளாகி ஊனமுற்றுக் கிடப்பவர்களுக்குத் தான் தெரியும்.

இறைவன் முருகன் எங்களை காத்து ரட்சித்த அந்த பரவச உணர்ச்சியோடு நாங்கள் செந்தூரையும் அடைந்தோம். கடலிலும் மூழ்கி எழுந்தோம். நடந்து வந்த களைப்பெல்லாம் பறந்து போய்விட்டது. சன்னதிக்குப் போய் முருகனைத் தரிசனம் செய்யும் போது மீதமிருந்த களைப்பெல்லாம் போய்விட்டது. அப்படியே வெளிப் பிரகாரத்தை வலம் வந்து கடற்கரை மணல்வெளியில் அமர்ந்தோம். மாசி மகம் என்பதால் சரியான கூட்டம்!

நாங்கள் செந்தூர் அடையும் முன்பே தேரில் முருகன் ஒரு ஓட்டம் ஓடி முடித்திருந்தான். எனவே தேர் இழுக்கும் பாக்கியம் கிடைக்கவில்லை. கரையில் அமர்ந்திருக்கும் போது ஒரு குச்சி ஜோசியக்காரி எங்களை நோக்கி வந்தாள். இவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். திருச்செந்தூர் கடலோரம் திரிந்தபடி ஜோதிடம் கூறுவது இவர்கள் தொழில். இவர்களில் வாக்குப் பிழைப்பவர்களும் உள்ளனர். நமது அதிர்ஷ்டமும் நல்ல நேரமும் நன்றாயிருந்தால் இவர்களில் உண்மையானவர்களை நாம் சந்திக்கலாம்.

அன்று நாங்கள் சந்தித்ததும் அப்படி ஒரு பெண்மணிதான். 60 வயது இருக்கும். 'ராசா... உன் மனசுல ஒரு குறை இருக்கு. ஆத்தா நான் சொல்றபடி கேட்டா அது விட்டும் விலகும். கோபுரமா சுகம் பெருகி நிற்கும்...' என்று ஒரு பாட்டாக பாடிக்கொண்டு எதிரில் அமர்ந்து விட்டாள்.

சக்திவேல் அவளை பொருட்படுத்தாமல் பிரசாரம் நான் வருகிறேன் என்று கிளம்பிவிட, நான் மட்டும் அவளிடம் மாட்டிக் கொண்டேன்.

அன்று எனக்கு ஒரே லட்சியம்தான் இருந்தது. 'விகடன்' போன்ற ஒரு இதழில் பெரிய அளவில் தொடர்கதை எழுத வேண்டும் என்பதுதான் அது. டிவிஎஸ் நிறுவனத்தின் சுந்தரம் பாஸனர்ஸில் நான் நல்ல பணியில் இருந்தபோதிலும் எனக்கு அது நிறைவைத் தரவில்லை. பெரிய எழுத்தாளன் ஆக வேண்டும்... அதுதான் என் கனவாக, லட்சியமாக இருந்தது.

அதை அந்தப் பெண்மணி அப்படியே கூறினாள். இதை சில பகுத்தறிவுவாதிகளிடம் கூறினால், இதற்கு பேர்

'ஃபேஸ் ரீடிங்' (Face Reading) என்பார்கள். 60 வயது மேலான ஒரு கிராமத்துப் பெண்ணுக்கு அது எந்த சாத்தியம் என்பதெல்லாம் மில்லியன் டா கேள்வியாகும்.

அந்தப் பெண்மணியோ 'எண்ணி எட்டு நாள்ல ந சேதி வரும். நீ எழுதப்போற எழுத்தால மலை உச்சி மவராசன் நீ தொடுவே...' என்றாள். நான் அவ்வ சுலபத்தில் அதை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. 'நடக்கா என்ன பண்ணட்டும்?' என்று திருப்பி கேட்டேன்.

'நீ ஒண்ணும் இப்ப எனக்கு காசு தராதே... நடந்து நான் உன்னைப் பாத்து கேட்பேன். நீயும் தரு மதுரைக்காரன் உன்னை மதுரை தெருவுலேயே பா வாங்கிக்கறேன். நீ கிளம்பு. உனக்கு எழுத வாய் தரப்போறவனும் அதோ அந்த முருகன்தான்...' என்றா

அதை நான் பாதி எடுத்துக் கொண்டேன்.

பாதி பொருட்படுத்தவில்லை. சக்திவேல் திரும்பி வ 'என்ன சௌந்தர்? என்ன புளுகினிச்சி...?' என் கேட்டபோது 'அது ஒரு விஷயம் சொல்லியிருக் நடக்குதா பார்ப்போம். அதுவும் எட்டு நாளைக்குள் என்றேன்.

அம்மட்டில் அந்த வருட திருச்செந்தூர் பாதயாத்தி முடிந்து வீடு திரும்பிய நான், அந்த ஜோசியக்கா சொன்னதை எல்லாம் மறந்தே போனேன்.

ஒரு வாரமும் ஓடிவிட்டது.

எட்டாவது நாள்... 'ஆனந்த விகடன்' ஆசிரிய திரு.பாலசுப்ரமணியனிடம் இருந்து எனக்கு கடிதம் ஒன் வந்தது. நான் ஒரு கதைச் சுருக்கத்தை விகடனுக்

அனுப்பியிருந்தேன். வெகுநாள் ஆனதால் அதை நான் மறந்து விட்டேன். அதற்குத்தான் பதில் எழுதியிருந்தார்.

அந்தச் சுருக்கம் பிடித்திருப்பதாகவும் மேலும் சில விஷயங்களை அத்துடன் சேர்த்து தொடரை வெளியிட விரும்புவதால் கதை விவாதம் புரிய நேரில் வரச் சொல்லியிருந்தார். எனக்கு ஜிவ்வென்று வானில் பறப்பதுபோல் இருந்தது.

அந்த குச்சி ஜோசியக்காரி கூறியது பலித்து விட்டதே!

நான் தாமதம் செய்யாமல் அன்று இரவே திருவள்ளுவர் பேருந்தில் நூற்றி பதினெட்டு ரூபாய் டிக்கெட்டில் சென்னை பயணமானேன். பஸ்ஸில் இரவெல்லாம் தூக்கமே வரவில்லை. 'ஆனந்த விகடன்' என் வரையில் ஒரு பிரமிப்பூட்டும் வாரஇதழ்!

அதில் ஒரு கடிதம் பிரசுரமானால் அதையே பலர் ஜென்ம சாபல்யமாக எண்ணியதைப் பார்த்திருக்கிறேன்.

அப்படி ஓர் இதழில் தொடர் எழுதும் வாய்ப்பு.

'ஆசிரியர் எப்படி இருப்பார்...? எப்படிப் பழகுவார்...? பெரிய எழுத்தாளர்களை மதிப்பது போல மதிப்பாரா?' இப்படி பலவித கேள்விகளுடன் காலை 10 மணிக்கு அவர் அலுவலகத்தில் இருந்தேன்.

அப்போது நம்பியார் என்று ஒருவர் இருந்தார். என் முகத்தை பார்த்த உடனேயே "நீங்கள்தானே இந்திரா சௌந்தர்ராஜன்?" என்று கேட்டு ஆசிரியரிடம் அழைத்துச் சென்றார்.

ஆசிரியர் அவர்கள் நல்ல சிகப்பு. வெற்றிலைப் போட்டு சிவந்த இதழ்கள். நெற்றி மையத்தில் ஒரு சிறு பொட்டு. என்னை அன்புடன் விசாரித்தார். பின் கதைக்கு வந்தார். அருமையான சில கருத்துக்களை கூறினார். கெட்டியாகப்

பிடித்துக்கொண்டேன். 'ஊருக்குப் போய் முதல் சில அத்தியாயங்களை எழுதி அனுப்புங்கள். நான் படித்துவிட்டு பிறகு முடிவு செய்கிறேன்' என்றார்.

'நான் ஊருக்கு எதற்கு... இன்று இங்கேயே எழுதித் தந்துவிடுகிறேன்' என்று துடித்தேன்.

'அவசரம் வேண்டாம். போய் ஆறஅமர எழுதி அனுப்புங்கள்' என்றார்.

ஆனாலும் என் துடிப்பை அடக்க முடியாமல், மறுநாள் காலை மதுரை வந்து, அன்று இரவே மூன்று அத்தியாயங்களையும் எழுதி அவருக்கு அனுப்பி விட்டேன். ஒரு வாரத்தில் அவரிடம் இருந்து தொடர் தேர்வு செய்யப்பட்டு விட்ட தகவலும், அதைத் தொடர்ந்து வந்த வாரத்தில் விகடனில் விளம்பரமும் வந்துவிட்டது.

நான் நிஜமாலுமே வானில் மிதந்தேன். 1990 ம் வருடம் சித்திரை வருடப் பிறப்பில் வெளியான 'விகடன்' இதழில் தொடங்கிய அந்தத் தொடர்தான் 'கோட்டை புரத்து வீடு'.

என் எழுத்துலக வாழ்க்கைக்கே அஸ்திவாரமாக அமைந்தது. எனது கனவும் ஈடேறியது. 'விகடன்' ஆசிரியர் அவர்கள் அந்தத் தொடரை அவ்வளவு, அருமையாக வெளியிட்டார். கதைப்போக்கில் எனக்கு நிரம்பவே சுதந்திரம் அளித்த அவர் முக்கியமான கட்டங்களில் நிறைய ஆலோசனைகளையும் வழங்கினார்.

எப்படியோ திருச்செந்தூர் பாதயாத்திரையின் பயனாக, அந்த குச்சி ஜோசியக்காரி கூறியதுபோலவே, நான் விரும்பியபடியே பெரிய எழுத்தாளன் ஆகிவிட்டேன்.

அந்த தொடர் வந்து கொண்டிருந்த ஒரு வாரத்தில் மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயிலுக்குப் போய்விட்டு வீதி வழியாக வரும்போது எதிரில் அதே பெண்மணி!

[illegible] ஆச்சரியம் என்னவென்றால் என்னை அந்தப் [illegible] நினைவில்லை. நான்தான் [illegible]படுத்தினேன். அப்போது அந்த ஜோசியக்காரியும் [illegible] உண்மையைச் சொன்னாள், 'நான் ஜோசியம் [illegible]போது, நான் எங்கே தம்பி பேசறேன்? அந்த [illegible] பேசறா... அதான் எனக்கு உன்னை [illegible] தெரியலை. அப்படியே அவ வாக்கு உன் [illegible] பலிச்சிச்சுதானே?' என்று கேட்க, 'ஆஹா... [illegible] என் நன்றி' என்ற நான், அப்போதைக்கு [illegible] கிடந்த ஒரு ஐம்பது ரூபாயை எடுத்து [illegible].

[illegible] இரு மவராசா... இன்னிக்கு மதுரை வந்த [illegible] யாருமே எனக்கு ஜோசியம் பாக்க கிடைக்கல. [illegible] சூந்தகம் வந்துடுச்சே... ஆத்தா மீனாட்சி உன் [illegible] நான் பட்டினி கிடக்கவா' ன்னு இப்பதான் [illegible] பார்த்து கேட்டேன். நீ எதிர்ல வந்து காசைக் [illegible] இந்த மண்ணுல ஒழுக்கமா இருக்கற யாரும் [illegible] மாட்டாங்கய்யா... தப்புப் பண்ணாலும் [illegible] மாட்டாங்க. காப்பாத்த மீனாட்சின்னா, [illegible] என் தாய் கண்ணகி இருக்காளே...' என்றாள்.

[illegible] சாதாரணமாகத்தான் கூறினாள். ஆனால் அதில் [illegible] உட்பொருள்! இந்த அனுபவம் என்னை [illegible] சிந்திக்க வைத்தது. 'வாழ்க்கை என்றால் என்ன?' [illegible] ஒரு சீடன் தன் குருவிடம் கேட்டானாம். 'நம்மை [illegible]றோம். பிறந்து விட்டதாலேயே வளர்கிறோம். [illegible] ஒரு எல்லை இருக்கிறது. அந்த எல்லையைத் [illegible] முடிந்து விடுகிறது. இந்த விஷயங்கள் ஒரு [illegible] போன்றவை. இந்த வட்டம்தான் வாழ்க்கை' [illegible] குரு.

'திட்டமிடாத பிறப்பு-அது போகிற போக்கில் போக்கு-எப்பொழுது முடியும் என்பது தெரியாத இறப்பு-இதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது' என்று சீ... அடுத்த கேள்வி கேட்டானாம். 'அதைத் தெரிந்து கொள்ள முயல்வதில்தான் வாழ்க்கையின் அர்த்தம் இருக்கிறது' என்று ஒரு பதிலை குரு சொன்னபோது அதற்கு பிறகு அவன் கேள்வி கேட்கவில்லை.

எனது யாத்திரை அனுபவங்களும் தெரிந்து கொள்ள முயலும் ஒன்றுதான்... அதில் எனக்குக் கிடைத்த விடை என்பது 'நம்முடைய வாழ்க்கை ஏற்கனவே திட்டமிட்ட ஒன்று... தண்டவாளத்தின் மீது செல்லும் ரயில் எப்படி விலகி ஓட முடியாதோ... அப்படி ஒவ்வொருவர் வாழ்வும் அவரவர் விதி எனும் தண்டவாளத்தின் மீது விலகாமல் ஓடியபடி உள்ளது. அப்படி இல்லாவிட்டால் எப்படி முன்கூட்டியே நாளைய தினம் இப்படி எல்லாம் நடக்கும் என்று துல்லியமாக கூற முடியும்?

செந்தூர் யாத்திரை அனுபவம் இப்படியென்றால் எனது சபரிமலை யாத்திரை அனுபவம் மிக மிக விசேஷமானது.

இப்பொழுது நினைத்தாலும் புல்லரிக்கும் அனுபவம் அது...

5. ஐயப்பன் எனக்கு திருப்பி அளித்த ராசிமாலை!

பாதயாத்திரை அனுபவங்களில் சபரிமலை அனுபவம் எனக்கு மிகுந்த சிலிர்ப்பைத் தரும் ஒரு அனுபவமாகும். ஆனால் பலகாலமாக நான் சபரிமலை விஷயத்தில் ஒருவித வெறுப்புடன் இருந்தேன்! என்றால் அது ஆச்சரியமாக இருக்கும்.

எனது வெறுப்புக்கான காரணங்களைச் சொன்னால்தான் உங்களுக்கும் அதற்கான காரணம் புரியும்.

நான் பள்ளி மாணவனாக இருந்த போதெல்லாம் இன்று இருப்பது போல சபரிமலைக்குச் செல்ல மாலை போடுவது, இருமுடி கட்டுவது என்பது எல்லாம் கிடையாது.

அதாவது 1965-70ம் வருடங்களைச் சொல்கிறேன்.

அப்போது சபரிமலைக்கு ஊருக்கு ஒருவர் மாலை போட்டு போய் வந்தால் அதுவே மிகப்பெரிய விஷயமாகும். ஏனென்றால் அது அவ்வளவு அடர்வான காடு. ''சிங்கம், புலி, யானைகள்'' என்று மிருக நடமாட்டம் மிக அதிகம். விரதத்திலும், பக்தியிலும் சிறு [illegible] இருந்தாலும் உயிரோடு போய்விட்டு திரும்பி வர வேண்டுமே... இப்படி சபரிமலை குறித்து ஒருவித பயமும் மரியாதையுந்தான் எங்களிடம் இருந்தது.

இதெல்லாம் 1975களில் மெல்லத் தளர்ந்து, 1980களில் கூட்டம், கூட்டமாக சபரிமலை செல்வது என்பது ஒரு வழக்கமாகிவிட்டது.

அத்துடன் சபரிமலைக்கு, மாலை போட்ட உடனேயே குப்பை கூட்டுபவன் கூட 'சாமி' என அழைக்கப்படுவதால் அந்த மதிப்பு ருசி ஒருபுறம்... மேலும் எங்களைப் பார்த்து மரியாதையோடு ஒதுங்கி கும்பிடுவது, [illegible]டுவது போன்ற விஷயங்கள் எல்லாம் மிகவும் சராசரிகளாக வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்களுக்கு எல்லாமே பெரிய விஷயமாக தோன்றியது ஒரு காரணம். அப்புறம் குடும்பமே சேர்ந்து வழி அனுப்பும் ஒரு கோலாகலம்... மலை ஏறிவிட்டு திரும்பி வரும்போது ஒரு பெருமிதம் வேறு... இப்படி பல காரணங்கள்! ஒரு [illegible] இது ஒரு மிகச்சிறந்த விஷயம்... அதே சமயம் [illegible] போலிகள் பக்தி என்றால் என்னவென்றே

தெரியாதவர்கள்-ஊரை ஏமாற்றப் போடும் [illegible] வேஷமாகவும் இது இருந்ததையும் நான் கவனித்தேன்.

எப்பொழுதும் குடி, கூத்து, களவு என்று இருக்[illegible] ஒருவன் மாலை போட்ட நொடி யோக்யனாகி விட்[illegible] என்பதை என்னால் ஏற்க முடியவில்லை... அவ[illegible] ஐயப்பன் பொருட்டு சாமி என்று அழைக்கவும் மனமில்[illegible] எனக்கு.

இதனால் மாலை அணிந்தவர்களை பார்த்தாலே [illegible] மெல்லிய கோபம்... அவர்கள் முறையாக விர[illegible] இருக்கின்றார்களா? என்கிற கவலை இப்படி நான் [illegible] பாதிப்புக்கு உள்ளாகி இவர்களின் பொருட்டு அ[illegible] ஐயப்பனையும் தூர வைத்தேன்.

அனைத்துக்கும் மேலாக நான் பத்திரிகை வாயிலா[illegible] அறிய நேர்ந்த சில செய்திகள் மேலும் என் தீவிரத்[illegible] கூட்டின. குறிப்பாக லட்சக்கணக்கில் சபரிமலைக்[illegible] செல்பவர்களால் அந்த வனமே பாழாகி வருவதாக[illegible] புனிதமான பம்பை ஆற்றில் ஒரு அவுன்ஸ் தண்ணீ[illegible] ஏராளமான மலத்துணுக்குகள் இருந்தது ஓர் ஆய்வில் தெ[illegible] வந்ததாகவும் நான் செய்திகளை வாசித்தபோது என[illegible] கோபம்தான் அதிகரித்தது.

ஒரு காடே பாழாகிறதே... இந்த மனிதன் இன்[illegible] எதையெதை எல்லாம் தன் சுயநலத்தின் பொரு[illegible] அழிக்கப் போகின்றானோ? என்றெல்லாம் என்[illegible] கேள்விகள்...

ஏனென்றால் நான் இயற்கையை மிக விரும்பும் ஒருவ[illegible] ஒரு விவசாயியாக கடவுள் என்னைப் படைக்கா[illegible] போய்விட்டானே என வருந்தும் ஒருவன். இன்[illegible] நூற்றுக்கணக்கான செடி, கொடிகளுக்கு நடுவில்தான் நா[illegible] வாழ்ந்து வருகிறேன்.

[illegible] கருத்துக்கள் சபரிமலை விஷயத்தில் [illegible] இருந்தது. இதெல்லாம் ஒருவித நல்ல நோக்கம் [illegible] கோபமாகும்.

[illegible] இதில் பெரிய அளவில் அர்த்தமில்லை என்பதை [illegible] சபரிமலை யாத்திரைக்காரர் ஒருவர் மூலம் [illegible].

[illegible] 60 தடவைக்கு மேல் சபரிமலைக்குப் போய் [illegible] முறையாக விரதம் இருந்து போய் வந்தவர் என்பது [illegible].

[illegible] போல தாடி மீசை, கறுப்பு வேட்டி, சட்டை, [illegible] தரையில்தான் படுக்கை, செருப்பை அவர் [illegible] போகும்போது மட்டுமல்ல, எப்பொழுதுமே [illegible]. தினமும் மூன்று முறை குளித்து 108 முறை [illegible] சரணம் சொல்லி ஒருவேளை நல்ல சாப்பாடு [illegible], பூண்டுக்கு இடமில்லை) ஒரு வேளைக் [illegible] என்று 48 நாட்கள் விரதமிருந்து 60 முறை [illegible] போய் வந்தவர். எனவே இவரை நான் மிக [illegible]. இவரிடம் 'உங்களுக்கு சரியாக நேற்று மாலை [illegible] எல்லாம் வருவது எனக்கு மிகவும் [illegible] உள்ளது' என்றேன்.

[illegible] சொல்லாதீர்கள். காலம் நிறைய மாறி [illegible]. அப்படி அது மாறும் போது சில நல்ல [illegible] மாறத்தான் செய்யும். ஆன்மீகத்தைப் [illegible] போலியாக அதில் ஈடுபட்டாலும் [illegible] ஒரு நன்மை கிடைக்கவே செய்யும். இன்று [illegible] ஐயப்ப விரதம் மேற்கொள்பவர்கள் [illegible] நிச்சயம் மாறி விடுவார்கள். அந்த [illegible] அவர்களுக்கு அந்த புத்தியை தருவான். அடுத்த [illegible] தவறு செய்யும் ஒருவன் குறைந்தபட்சம்

இந்த மாலை போட்ட காலத்திலாவது கணிசமாக [illegible] தவறுகளைக் குறைத்து கொள்வது நல்ல விஷயம்[illegible] இன்றுள்ள விஞ்ஞானச் சூழலில் இப்படி ஒரு அ[illegible] முறை இல்லாவிட்டால் இவர்கள் எல்லாம் என்னாவா[illegible] எனவே சபரிமலை விஷயத்தில் தவறு நடப்பதாக [illegible] அநாவசியமாக கவலைப்படாதீர்கள். ஐயப்பனை [illegible] ஒருவர் அங்கே தவறு செய்ய முடியாது. சின்னச் [illegible] விரதக் கோளாறுகளை ஐயப்பன் மன்னித்து விடுகி[illegible] என்பதே உண்மை.

அதே சமயம் ஒரு வரம்புக்கு மேல் போய் [illegible] செய்கின்றவர்களை அவன் விடுவதும் இல்லை. அதெ[illegible] வெளியே தெரியாது. என் அனுபவத்தில் பக்திக்கு [illegible] வரம் அவனிடம் கிட்டுகிறது.

இந்த 60 வருட யாத்திரை அனுபவத்தில் நான் [illegible] மனப்பக்குவம் அடைந்துள்ளேன். எந்த ஒரு [illegible] எதிர்பார்ப்பும் இன்றி பிறருக்கு உதவ என்னால் முடி[illegible] யாராவது ஒருவர் தவறாக நடந்தால் அதற்கு கா[illegible] எனக்குப் புரிகிறது.

அனைத்துக்கும் மேலாக உற்ற தருணங்களில் ஐய[illegible] கை கொடுத்து உதவவும் தவறுவதில்லை' என்று [illegible] பிரசங்கம் நிகழ்த்தியவர் என்னைப் பார்த்து, 'மெய்[illegible] பக்தியோடு ஒருமுறை போய் வாருங்கள். உங்க[illegible] புரியும்' என்றார்.

அதற்கு ஏற்ப என் சகோதரனும், அவனது நண்பர்[illegible] மாலை போட்டுக்கொண்டிருந்த நிலையில் ம[illegible] வழியாக குமுளி, வண்டிப் பெரியார் வழியாக சபரி[illegible] செல்ல முடிவு செய்து 'முடிந்தால் நீயும் வா' என்று [illegible] அழைத்தனர்.

[illegible] என்று மாலை போட்டுக் கொள்ள முடிவு [illegible] மதுரையில் உள்ள ஒரு ஐயப்பன் ஆலயத்துக்குச் [illegible] திருப்பதி, பழனி, திருச்செந்தூருக்குப் [illegible] நான் அணியும் மாலையையே ஐயப்பன் [illegible] அணிந்து கொண்டேன்.

[illegible] ஐயப்பனுக்கென பிரத்யேக மாலையை [illegible] மூலமாக போட்டுக் கொள்ள வேண்டும் [illegible] ஆசார விதி. அது தெரிந்திருந்தும் நான் [illegible] என் குருசாமி என்று மனதில் வரித்துக் [illegible] மாலையும் போட்டுக் கொண்டேன்.

[illegible] செல்லும் நாளும் வந்தது. மதுரையில் உள்ள [illegible] எல்லோரும் கூட பெரிய அளவில் பஜனை [illegible] இருமுடி கட்டிக்கொண்டு மலைக்கும் [illegible]

[illegible] பயணம்!

[illegible] ஒரு மணிக்கு கிளம்பிய நாங்கள் இரவு 7 [illegible] பம்பையை அடைந்து விட்டோம். பம்பை [illegible] முதல் தடவையாக பார்க்கிறேன். ஒரே பரவசம் [illegible]

[illegible] ஒரு குளியலும் போட்டோம்.

[illegible] எனக்கான சோதனையும் ஆரம்பம் [illegible] ஆற்றில் இடுப்பளவு தண்ணீர்தான் இருந்தது. [illegible] மேலேறி வந்து பார்க்கும்போது என் [illegible] அணிந்திருந்த அந்த மாலையைக் காணவில்லை. [illegible] எப்படியோ கழன்று விழுந்து விட்டது. [illegible]

[illegible] விலை சொற்பம்தான்.... ஆனால் அதை அணிந்து [illegible] கிட்டத்தட்ட 15 யாத்திரைகளை நான்

செய்திருந்தேன். அப்படி ஒரு ராசியான [illegible] போய்விட்டதே என்கிற வருத்தம்.

எனது சகோதரனும் உடனேயே மாற்று ஏற்பா[illegible] பம்பைக் கரையில் ஒரு மணிமாலையை [illegible] வந்திருப்பவர்களில் மிக அதிக தடவை சபரிமலை[illegible] சென்று வந்த ஒருவர் கையால் அதை எனக்கு அணிவி[illegible] செய்தான்.

எனக்கு மிகமிக வருத்தமாக இருந்தது. [illegible] உணர்வுடன் நான் மலை ஏறினேன். நண்பர்[illegible] 'ஐயப்பன்தான் உங்கள் மாலையை விலக்கி, [illegible] மாலையை போட வைத்தவன்' என்பது போல பேசி[illegible] வந்தனர். மலையிலும் மிக அருமையாக தரிசனம் கிட்[illegible] ஒரு குறையும் இல்லை. மாலை என்னை விட்டுப் போ[illegible] அந்த சம்பவம் மட்டும் ஒரு குறைபாடாக மனதை உறு[illegible] கொண்டே இருந்தது.

அதே உணர்வுடன் திரும்ப கீழ் இறங்கினோம். இற[illegible] களைப்பு தீர திரும்ப ஒருமுறை பம்பையில் குளி[illegible] என்ன! என்று எல்லோருக்கும் தோன்றவே குளி[illegible] சென்றோம்.

நான் கவனமாக மாலையைப் பற்றியபடியே மு[illegible] போட்டேன். அப்படியே கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நீ[illegible] குளித்துவிட்டு கரையேறும்போது காலில் ஏதோ [illegible] சிக்கிக்கொண்டது போல இருந்தது. குனிந்து பார்த்த[illegible] உடம்பு சிலிர்த்து போனது, முதல் நாள் இரவு என் கழு[illegible] இருந்து கழன்று விழுந்த அதே மாலை!

வேகமாக எடுத்து முதல் காரியமாக என் கழு[illegible] அணிந்து கொண்டேன். அந்த நொடியே ஐயப்ப[illegible] திருவிளையாட்டையும் புரிந்து கொண்டேன். அவன் [illegible]

[illegible] தாழ்வாகக் கருதவில்லை. அதனால்தான் அது [illegible] திரும்பக் கிடைத்தது. அதுவும் சதாசர்வ காலமும் [illegible] இருக்கும் ஆற்றில்... 'இப்படி ஒரு சம்பவம் [illegible]டால் நான் எப்படி ஐயப்பன் அனைத்தையும் [illegible] இருக்கிறான்' என்பதை உணர முடியும்?

6. பிரார்த்தனையைப் பலிதமாக்கும் மஹானின் தரிசனம்!

[illegible] யாத்திரை அனுபவங்களில் நான் அடிக்கடி [illegible] மகிழ்வது என்பது காஞ்சி பெரியவருடனான [illegible] ஓர் அனுபவத்தைத் தான்.

[illegible] பெரியவர்களில் என் மனதுக்குள் நீக்கமற [illegible] வழிபவர் காஞ்சிப் பெரியவர். அவர் என் வரையில் [illegible] சன்னியாசி மட்டுமில்லை... அவரை நான் நடமாடும் [illegible]வே கருதுகிறேன். புராணங்கள் வாயிலாக நாம் [illegible] சான்றோர்களைப் பற்றி கேள்விப் [illegible]. சமீப காலத்தில் நாம் பார்க்க முடிந்த தூரத்தில் [illegible] இறைவனுக்கு அருகில் நிறுத்திப் [illegible]வர்கள் முதலில் அருணகிரிநாதர், பின்னர் [illegible], அதற்குப் பிறகு இராமலிங்க வள்ளலார் [illegible]

[illegible] பிறகு 20ஆம் நூற்றாண்டில் இந்த உலகம் [illegible] உத்தமர்களில் காந்தியைத் தொடர்ந்து வருபவர், [illegible] பெரியவர் ஆவார்.

[illegible] தேசத் தந்தையாகப் பார்க்கப் படுகிறார்.

திறந்த புத்தகம் போல தன் வாழ்க்கையை நடத்தி[illegible]
'என் வாழ்க்கையே இந்த சமுதாயத்துக்கான செய்தி [illegible]
என்று 'சத்திய சோதனை' என்னும் தலைப்பில் அவர் [illegible]
சுயசரிதையையும் எழுதி வெளியிட்டார்.

அனேகமாக பைபிளுக்குப் பிறகு உலகின் அனை[illegible]
மொழிகளிலும் வந்திருக்கும் ஒரு புத்தகமாக 'சத்[illegible]
சோதனை' யை சொல்லலாம்.

காந்தியார் சமுதாய நலனுக்காக ஒரு சமு[illegible]
சிந்தனையாளராக சாதித்ததை, நம்முடைய மகா[illegible]
பெரியவர் அவர்கள் ஆன்மிக வழியில் செ[illegible]
சாதித்ததாகவே நான் கருதுகிறேன்.

நாம் வாழும் காலத்தில் இப்படி இரு மகாத்மாக்[illegible]
நம்மிடையே வாழ்ந்தது உண்மையில் நாம் செய்த பு[illegible]
ஆகும்.

அதிலும் நம்முடைய மகா பெரியவர் போல [illegible]
மாசற்ற வேத வாழ்க்கை வாழ்ந்தவர்களை நாம் விளக்[illegible]
வைத்துத் தேடினாலும் கண்டறிய முடியாது. காந்தியா[illegible]
சமுதாயக் கருத்துக்களில் கூட சில பிழைகளை அ[illegible]
கருத்து மாறுபாடுகளைச் சிலர் கூறிடுவார்[illegible]
இஸ்லாமியர்களோடு காந்தியார் உடன்பட்டு செ[illegible]
விரும்பியதை - விரும்பாதவர்கள் பலர் உண்டு. ஆ[illegible]
மகாப்பெரியவரை ஒரு கடுமையான நாத்திகன்[illegible]
வெறுத்ததில்லை என்பதே நிதர்சனம். அதற்கு நி[illegible]
சான்றுகளும் உள்ளன.

ஒருமுறை காஞ்சியில் அவரது திருமடத்துக்[illegible]
முன்பாகவே பெரியார் சிலையை வைக்க வேண்டும் என்[illegible]
பெரியார் அன்பர்கள் தீர்மானித்தனர். அவ்வாறே செய்[illegible]
காட்டினர். இதற்கு ஆன்மிக உலகில் பரவலாக எதிர்[illegible]

[illegible] பெரியவர் மட்டும் எதுவும் கூறவில்லை.
[illegible]க்கு எதிரிலேயே கடவுள் மறுப்பாளர்
[illegible] நிறுவப்படுகிறது என்றால் கடவுள் உண்டு
[illegible] தனக்கு மிகுதியான கடப்பாடு இருப்பதாகத்
[illegible] 'தான் சோர்ந்து விடாமல் கடமையாற்ற
[illegible] இருக்கும்' என்று கூறினாராம்.

[illegible] அந்த அன்பர்களும் கூட
[illegible] கொள்கை ரீதியாகத்தான் பெரியவரிடம்
[illegible] முறையில் அவரது அமைதி, அடக்கம்,
[illegible] நாங்கள் வெகுவாக மதிக்கிறோம்'
[illegible] இப்படி மாறுபட்ட கருத்து
[illegible] மெச்சிய பெருமைக்குரியவர் நமது
[illegible]

[illegible] ஆண்டு டிசம்பர் மாதம்தான் நான்
[illegible] கண்ணார தரிசனம் செய்தேன். அதற்கு
[illegible] நிரம்பி வழிந்தது 'தெய்வத்தின் குரல்'
[illegible] புத்தகம் மூலமாகத்தான்.

[illegible] என் வீட்டில் தவறாமல் வாங்கப்படுகிற
[illegible] உண்டென்றால் அது 'கல்கி'தான். அதில்
[illegible] குரல்' என்னும் பெயரில் ஒரு அரைப்பக்க
[illegible] பெரியவரின் கருத்துக்கள் இன்றும் வந்த
[illegible] உள்ளது.

[illegible] அரைப்பக்கம்தான் என்னை வெகுவாகப்
[illegible]

[illegible] ஒவ்வொரு ஹிந்துவுக்குள்ளும் எவ்வளவோ
[illegible] சந்தேகங்கள்...! அவைகளுக்கு பொட்டில்
[illegible] ஒரு பதிலைக் கூறிடும் சான்றோர்கள் இன்று
[illegible] இல்லை என்றுதான் கூற வேண்டும்.

உதாரணமாக, 'நெற்றியில் பெண்கள் ஏன் குங்[illegible] வைத்துக் கொள்கின்றனர்?' 'ஆண்கள் ஏன் [illegible] தரிக்கின்றனர்?' 'பஞ்ச கச்சம் கட்டிக்கொள்வது எதன[illegible] 'ஏன் ஏகாதசி அன்று விரதம் இருக்க வேண்டும்?', '[illegible] தலை முடியை இறைவனுக்குப் போய் காணிக்[illegible] கொடுக்கின்றோம்?'

இப்படி எண்ணற்ற கேள்விகள்! எல்லாவற்று[illegible] விஞ்ஞான பூர்வமாகவே விடை உள்ளது. [illegible] அரைகுறையாக புரிந்து கொண்டு பதில் சொல்பவர்[illegible] நம்மிடம் உள்ளனர். ஆனால் பெரியவர் இந்த [illegible] கேள்விகளுக்கு மட்டுமில்லை... வாழ்வில் எழும் [illegible] சந்தேகங்களுக்கு மிக எளிய முறையில் பதில் கூறியுள்[illegible] அவ்வளவு பதில்களும் அவரது அரைப்பக்க 'தெய்[illegible] குரல்' பகுதி வாயிலாகவே எனக்கும் கிடைத்து வந்[illegible]

அதனால் எனக்கு நம்முடைய சா[illegible] சம்பிரதாயங்களின் மீது பெரிய நம்பிக்கையும், பிடி[illegible] ஏற்பட்டது. ஒரு சராசரி மனிதனாக இருந்துகொண்[illegible] சாஸ்திர சம்பிரதாயங்களை மதித்து நடந்து எந்தவித [illegible] தவமும், வேள்வியும் இன்றியே இறைவனின் பரிபூ[illegible] கருணையைப் பெற்றுவிட முடியும்! என்பதை அவர்[illegible] அழுத்தமாக எனக்கு உணர்த்தியவர். இதனால் அவர் எ[illegible] மானசீக குருநாதர் ஆகிப் போனார். மெல்ல, மெல்ல [illegible] அவரால் ஈர்க்கப் பட்டேன். அவர் பற்றி பலர் மூல[illegible] நிறைய அனுபவங்களையும் கேள்விப்பட்டேன். இ[illegible] காரணமாக பெரியவரை தரிசிக்க வேண்டும் என்கிற [illegible] விருப்பம் மொட்டு மலர்வது போல என்னுள் [illegible] ஆரம்பித்தது. அது நாளுக்கு நாள் விரிவடைந்து கொண்[illegible] போனது. ஆனால் வேளைதான் வரவில்லை.

[illegible] ஆத்மார்த்தமாக நாம் ஆசைப்படும் [illegible] ஈடேறியே தீரும் என்று உளவியல் [illegible] கூறியதை நான் அறிந்திருக்கிறேன். எனது [illegible] ஆத்மார்த்தமான ஒரு விருப்பமே... நான் ஒரு [illegible] நடிகையையோ மோக வயப்பட்டு கண்டு [illegible]ல்லை.

[illegible] ஒரு தவயோகி. அவரைத்தான் தரிசிக்க என் [illegible]து. எனது ஆசையும் பின்னர் ஈடேறியது. [illegible] விதம்தான் அலாதியானது, [illegible]

[illegible] ஒரு மார்கழி மாதத்தில் திடும்மென்று என்னை [illegible] ஆட்கொண்டது. காய்ச்சல் உடம்பை [illegible] நிலையில் படுத்த படுக்கையாகக் [illegible] சமயம் வெளியே புயல் மழை! பருவம் [illegible] பெருமழையால் எங்கு பார்த்தாலும் [illegible] மழையின் தாக்கம் வேறு சேர்ந்து [illegible] இப்படி ஒரு நாளில்தான் திடீரென்று பெரிய [illegible] தரிசிக்கும் ஓர் எண்ணம் என்னுள் மூண்டது. [illegible] மழை... உள்ளே காய்ச்சல்... அதுவும் [illegible] காய்ச்சல்! இதுவா பெரிய வரை தரிசிக்கும் [illegible] தான் என் விருப்பத்தை என் மனைவியிடம் [illegible] போது மனைவி பதறி விட்டாள்.

[illegible] என்ன பைத்தியமா பிடிச்சிருக்கு... [illegible] பரவாயில்லை. டைஃபாய்டு [illegible] போய் காஞ்சிபுரம் போகலாம்னா என்ன [illegible] என்று என்னை உலுக்கி விட்டாள். ஆனாலும் [illegible]இல்லை. எனக்கென்னவோ பெரியவரைப் [illegible] என் உடல்நலம் சரியாகிவிடும் என்று

உள்ளுணர்வு சொல்கிறது. அடுத்து, ஆபீசில் [illegible] கிடைப்பதும் இனி கஷ்டம். இந்த லீவிலேயே [illegible] பெரியவரை தரிசனம் செய்து வருவதுதான் புத்திசாலி[illegible] என்று என் மனைவியிடம் மல்லுக்கு நின்று இற[illegible] ஜெயித்தேன். அவளும் அரைமனதாக மாத்[illegible] மருந்துகளுடன் எனக்கு பெரிய ஸ்வெட்டர் என[illegible] அணிவித்த நிலையில் கிளம்பத் தயாரானாள். அப்[illegible] என் மகளுக்கு 4 வயது. அவளையும் அழைத்துக்கொ[illegible] புறப்படத் தயாரானோம். இவ்வேளையில் என்[illegible] டி.வி.எஸ். நிறுவனத்தில் பணியாற்றி வரும் திரு.ரா[illegible] என்னும் நண்பர் யதார்த்தமாக என்னைப் பா[illegible] வந்திருந்தார். அவரும் எனது காஞ்சி யாத்திரையை அ[illegible] தானும் தன் மனைவியும் வருவதாகக் கூறி[illegible] சொன்னவர் சொன்னது போலவே அவரது மனைவி[illegible] அழைத்துக்கொண்டு வந்து சேர்ந்தார்.

நாங்கள் மொத்தம் ஆறு பேர்! நான், என் மனைவி, [illegible] மகள், என் தாய் என்று நாங்கள் நான்கு பேர். பின் நண்[illegible] ராஜப்பா, அவர் மனைவி உமா.

வெளியே மழை திரும்ப ஆரம்பித்துவிட்டது. [illegible] உடல்நிலையிலும் சற்று டெம்பரேச்சர் எகிற ஆரம்பி[illegible] என் மனைவி திரும்பவும் 'இப்பொழுது வேண்டா[illegible] என்னும் பல்லவியை பாடத்தொடங்கினாள். ஆனால் [illegible] மன உறுதியோ துளிகூட குறையவில்லை. முன்[illegible] காலை பின் வைப்பதில்லை, என்பதில் உறுதி[illegible] இருந்தேன். அதன்பின் தான் அதிசயங்களும் ந[illegible] ஆரம்பித்தன.

ஒரு ஆட்டோவை அழைத்து வரலாம் என்பத[illegible] புறப்பட்ட நண்பர் ராஜப்பா ஓடிவந்தார். எங்கள் [illegible] வழியாக செல்லும் டவுன் பஸ் என் வீட்டு வாசலி[illegible]

[illegible] நின்றிருந்ததுதான் காரணம். ஓடிப்போய் [illegible] துளியும் மழையில் நனையாமல் பஸ்ஸில் [illegible]ந்தோம். எனக்கு ஆச்சரியம். அந்த பஸ் [illegible] தவிர எங்கும் நிற்காது. அந்த டிரைவர் வீட்டு [illegible] போட்டுக் கொண்டு என்ஜினை ட்யூன் [illegible] இருந்தது எங்களுக்கு வசதியாகிவிட்டது. [illegible] பஸ் எங்களை மதுரை பெரியார் பேருந்து [illegible] இறக்கி விட்டது. அங்கே அடுத்த கட்ட [illegible] ஆரம்பமானது. சென்னை செல்லும் ஒரு [illegible] பஸ் எங்கள் டவுன் பஸ்ஸை ஒட்டி நின்றபடி [illegible] அது ரிசர்வேஷன் செய்து பயணிக்க வேண்டிய [illegible] ரிசர்வ் செய்திருந்த ஒரு ஆறு பேர் எதனாலோ [illegible] அது அப்படியே எங்களுக்குப் பயன்பட்டது.

[illegible] செங்கல்பட்டு வரை எங்களுக்கு எந்த [illegible] இல்லை. செங்கல்பட்டில் இறங்கி [illegible] பஸ் பிடிக்க வேண்டியது தான் பாக்கி. [illegible] மடத்து வேன் ஒன்று யாரையோ 'டிராப்' [illegible] வந்திருந்தது. அதிலேயே நாங்களும் [illegible]கொண்டோம்.

[illegible]த்தில் நீலகண்டய்யர் என்பவர் பல காலமாக [illegible] வருகிறார். நான் குடியிருந்த வீட்டின் [illegible]ருக்கு சம்பந்தி அவர். எனக்கு வென்னீர் [illegible] தருவதில் இருந்து கஷாயம் தருவது வரை [illegible] பார்த்துக் கொள்ள மிகச் சரியாக காலை எட்டு [illegible] கைநிறைய பூ, பழத்துடன் நான் ஆவலாக [illegible] வந்திருந்த பெரியவர் முன் கொண்டு சென்று [illegible]டேன்.

[illegible] சுவரில் சாய்ந்த நிலையில் கால் நீட்டி [illegible] பெரிதாக கூட்டமும் இல்லை. அவரது திரு

உருவம் முன்னால் நான் வெகுநேரம் தியானி[illegible] நின்று விட்டேன். கையில் இருந்த மல்லிகை [illegible] அங்கிருக்கும் ஊழியர் வாங்கி பெரியவரின் நீண்[illegible] கால் மேல் குறுக்காகப் போர்த்துவது போல் [illegible] விட்டார். அங்கீகரிப்பது போல பெரியவரின் கா[illegible] முறை இட வலமாக அசைந்து கொடுத்தது.

அதன்பின் அதிக பட்சமாக ஒருமணிநேரம் அவர் [illegible] நின்று தரிசனம் செய்து நான் பேச ஆசைப்பட்[illegible] ஆனால் அவர் பேசும் நிலையில் இல்லை என்பது [illegible] தெரிந்தது. அதன்பின் காஞ்சியில் உள்ள காமாட்சி[illegible] ஏகாம்பரேஸ்வரர், வரதராஜர், கைலாசநாதர் என்று [illegible] ஸ்வாமிகளையும் தரிசனம் செய்துவிட்டு திரும்ப ஒரு[illegible] பெரியவரை நமஸ்காரம் செய்யப் போனபோது அ[illegible] படுக்கச் செய்து விட்டார்கள் என்பது தெரிந்தது. [illegible] இம்மட்டில் அவர் முன் ஒருமணி நேர காலம் [illegible] முடிந்ததே. அதுவே பெரிய பாக்யம் என்னும் உணர்[illegible] அங்கிருந்து திரும்ப பஸ்ஸில் புறப்பட்டோம்.

நம்பினால் நம்புங்கள்... காலையில் எப்படி எல்லாம் [illegible] வசதியாக அமைந்ததோ அதே போலவே திரும்பும்போ[illegible] அமைந்தது. துளி சௌகர்யக் குறைவு கிடையாது. [illegible] டைஃபாய்டு பேஷண்ட் என்னைப் பார்க்க வரு[illegible] அவன் துளிகூடச் சிரமப்படக்கூடாது' என்று பெரிய[illegible] காலதேவர்களுக்கு கட்டளையிட்டு அதை அவர்[illegible] எனக்காக செயல்படுத்தினர் போலவும்தான் என[illegible] தோன்றியது.

மதுரையில் இம்முறையும் அதே டவுன் பஸ். [illegible] டிரைவர் வீட்டு வாசலிலேயே இறக்கி விட்டார். [illegible] திரும்பி கட்டிலில் விழுந்தேன். மிக அதிகபட்சமாக 36 [illegible] நேரத்துக்குள் ஒரு ஆசை தோன்றி, அது யாத்திரை செ[illegible] முடித்தும் விட்டது.

[illegible] செய்தால் டைஃபாய்டாவது... [illegible] எனக்குள் பூரணமான ஒரு நிறைவு. [illegible]...!

[illegible] சரியாக ஒரு மாதம்தான். பெரியவர் [illegible] செய்தியை தொலைக்காட்சியில் [illegible] மனது பதறியது. அதே சமயம் நான் ஏன் [illegible] உடல் நலமில்லாத நிலையிலும் தரிசனம் [illegible] என்பதற்கு காரணமும் விளங்கியது.

[illegible], தாய் இருவருமே அப்போது தான் 'அது [illegible] அழைத்துத் தந்த திவ்ய தரிசனம்' என்பதை [illegible] அதன் பிறகும் அவர் திருவருள் சும்மா [illegible] தரிசனத்தின்போது 'எனக்கொரு சொந்த [illegible]' என்று மனதுக்குள் பிரார்த்தனை செய்து [illegible] நண்பர் ராஜப்பா 'தனக்கொரு பிள்ளை [illegible]' என்று பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருந்தார். [illegible] விருப்பமும் அதன்பின் ஈடேறியது.

[illegible] நான் கிரகப் பிரவேசம் செய்தேன். [illegible] ராஜப்பாதான் சாப்பாட்டு பந்தியை [illegible] கொண்டிருந்தார். அப்போது தொலைபேசியில் [illegible] செய்தி; 'ராஜப்பாவுக்கு சேலத்தில் ஆண் [illegible] விட்டதாக...'

[illegible] பிரார்த்தனையைக் கூட பெரியவர் ஒன்றாக [illegible] தந்ததை எண்ணி சிலிர்த்துப் போனேன்.

7. காசி... எப்படி?

[illegible] யாத்திரைகளில் காசி யாத்திரைக்கு ஒரு [illegible] - பார்வையும் உண்டு. காசி என்ற [illegible] எல்லோர்க்கும் புண்ணியம் தான் நினைவுக்கு [illegible] நகரமும் சரி, அங்கு பாயும் கங்கையும் சரி,

திருவருள் துணை செய்தால் டைஃபாய்டாவது... டைஃபாய்டாவது... எனக்குள் பூரணமான ஒரு நிறைவு. தீர்ந்தாய் ஒரு தெம்பு...!

அதன்பின் மிகச் சரியாக ஒரு மாதம்தான். பெரியவர் அமரர் ஆனார். செய்தியை தொலைக்காட்சியில் கேட்டபோது மனது பதறியது. அதே சமயம் நான் ஏன் அந்த அளவு உடல் நலமில்லாத நிலையிலும் தரிசனம் செய்ய துடித்தேன் என்பதற்கு காரணமும் விளங்கியது.

என் மனைவி, தாய் இருவருமே அப்போது தான் 'அது பெரியவரே அழைத்துத் தந்த திவ்ய தரிசனம்' என்பதை உணர்ந்தார்கள். அதன் பிறகும் அவர் திருவருள் சும்மா இல்லை. அவரது தரிசனத்தின்போது 'எனக்கொரு சொந்த வீடு வேண்டும்' என்று மனதுக்குள் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருந்தேன். நண்பர் ராஜப்பா 'தனக்கொரு பிள்ளை வேண்டும்' என்று பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருந்தார். எங்கள் இருவர் விருப்பமும் அதன்பின் ஈடேறியது.

[illegible]1994ம் நாள் நான் கிரகப் பிரவேசம் செய்தேன். புதிய வீட்டில் ராஜப்பாதான் சாப்பாட்டு பந்தியை கவனித்துக் கொண்டிருந்தார். அப்போது தொலைபேசியில் ஒரு இனிய செய்தி; 'ராஜப்பாவுக்கு சேலத்தில் ஆண் குழந்தை பிறந்து விட்டதாக...'

எங்கள் பிரார்த்தனையைக் கூட பெரியவர் ஒன்றாக நிறைவேற்றித் தந்ததை எண்ணி சிலிர்த்துப் போனேன்.

7. காசி... எப்படி?

எனது ஆன்மீக யாத்திரைகளில் காசி யாத்திரைக்கு ஒரு தனித்த மதிப்பும் - பார்வையும் உண்டு. காசி என்ற [illegible] எல்லோர்க்கும் புண்ணியம் தான் நினைவுக்கு [illegible]. அந்த நகரமும் சரி, அங்கு பாயும் கங்கையும் சரி,

ஒவ்வொரு ஹிந்துவையும் கடைத்தேற்றி அவனை [illegible]
அழைத்துச் செல்லும் ஒரு பக்தி ஷேத்திரம் அல்[illegible]

நமது இளம் வயதில் இருந்தே காசி பற்றி[illegible]
பக்திக் கதைகள், குறிப்பாக கங்கை நதி [illegible]
பலதரப்பட்ட செய்திகளை நாம் கேள்விப்பட[illegible]
விடுகிறோம்.

கிறித்தவர்களுக்கு ஒரு ஜெருசலேம் [illegible]
இஸ்லாமியர்களுக்கு ஒரு மெக்கா போல, இந்[illegible]
காசி என்று கூறுவார்கள். ஒரு ஹிந்துவின் [illegible]
கடமையில் அவன் காசிக்கு சென்று அங்[illegible]
கங்கையில் நீராடுவதுதான் முதல் கடமையாகவே [illegible]

அப்படி என்ன காசிக்கும், கங்கைக்கும் ஒரு [illegible]
என்று நான் எனக்குள் பலமுறை கேட்டுக்கொ[illegible]
அதன் புராணச் சிறப்புகளை சிலர் கூறக்கேட்டி[illegible]
கங்கை நதி நீரின் புனிதம் பற்றியும் [illegible]
சிலாகிப்பார்கள்.

குறிப்பாக கங்கை நதி நீர் மாசு மரு[illegible]
விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியில் உலகின் அ[illegible]
நீர்களையும் ஆய்வுக்கு எடுத்து ஆறு மாத கா[illegible]
வைத்திருந்து பரிசோதனை செய்தார்களாம். [illegible]
எல்லாம் நுண்கிருமிகள் இருந்தனவாம். ஆனால் [illegible]
மட்டும் துளியும் கெடாமல் எடுத்தபோது எந்த [illegible]
இருந்ததோ அதே நிலையில் இருந்ததாம். இப்ப[illegible]
குறித்தெல்லாம் நான் நிறையவே கேள்விப்பட்டி[illegible]

கங்கையைப் பற்றி இப்படி மட்டுமா [illegible]
பட்டிருக்கிறேன்? அவள் சிவனின் [illegible]
அடைபட்டுக் கிடப்பவள் என்பதில் தொடங்கி, [illegible]
மணந்த சாந்தனு மகாராஜாவுக்கும் அவளுக்கும் [illegible]

[illegible] பற்றியும் நிறையவே புராணத்தில்
[illegible]

[illegible] வாழ்விலும் கங்கை குறுக்கிடுகிறாளே...!
[illegible] கரையோரமாக உள்ள மயானத்தில்தான்
[illegible] உண்மையைக் காப்பாற்ற நடந்த
[illegible] போது சுடுகாட்டுப் புலையனாக
[illegible]

[illegible] அடைந்து கிடந்தவளை பகீரதன்
[illegible] பூமியில் பாயும்படி செய்தான் என்கிற
[illegible]' ஒரு தனிப்பெரும் புராணமல்லவா?
[illegible] கிருஷ்ணன் கொன்ற தினம்தான்
[illegible] தீபாவளியாகிறது. அன்று அதிகாலை
[illegible] கங்கையில் நீராடி பாவங்கள் நீங்கி
[illegible] சேரவேண்டும் என்றும், அன்று புத்தாடை
[illegible] மகிழ்வாக இருக்க வேண்டும்
[illegible] விரும்பித்தானே அவனும் கிருஷ்ணனிடம்
[illegible]? அதன் நிமித்தம் அந்த கங்கை அன்று
[illegible] உலகின் எல்லா நீர்நிலைகளிலும்
[illegible] வெளிப்படுகிறாள் என்பதால்தானே
[illegible] காலை ஒருவருக்கொருவர் 'கங்கா
[illegible]' என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

[illegible] பற்றி நினைக்கத் தொடங்கி விட்டால்
[illegible], எத்தனை செய்திகள்!

[illegible] கங்கையில் திருமுழுக்கு போடும் ஒரு
[illegible], அந்த காசி விஸ்வநாதனையும்,
[illegible] தரிசிக்கும் பெருவிருப்பத்துடனும் தான்
[illegible] என் நண்பர்களும் காசி யாத்திரை
[illegible]

திட்டமிட்டதுபோல ஒரு அதிகாலை 6 மணி [illegible] நாங்கள் பயணித்த ரயிலும் காசியின் வாரனாசி [illegible] அடைந்தது. ஜங்ஷனில் இறங்கி வெளியே [illegible] ஆட்டோ பிடித்து நாங்கள் தங்க விரும்பிய [illegible] சத்திரம் நோக்கி பயணிக்கத் தொடங்குகை[illegible] எனக்கு வாரனாசி என்பது எத்தனை பாவப்ப[illegible] நகரம் என்பது தெரிந்தது.

குறிப்பாக வாரனாசி ஜங்ஷனில் நான் [illegible] பிச்சைக்காரர்களுக்கு ஒரு அளவேயில்லை... [illegible] ஜங்ஷனில் என் கண்ணில் பட்ட அசிங்கங்களு[illegible] அளவில்லை. அவ்வளவு துர்நாற்றம்.

பெரிய கொடுமை... ஒரு ஆட்டோக்காரன் [illegible] விடாமல் உடும்புப் பிடி பிடித்துக் கொண்டது [illegible] என் ஆட்டோவில்தான் வந்தாக வேண்டும். [illegible] தப்பி வேறு ஆட்டோவோ டாக்சிக்கோ நீ [illegible] போகிறாய் பார்க்கிறேன்'' என்பதுபோல [illegible] பிடித்துக் கொண்டான்.

எங்கே போனாலும் விடவில்லை... கூடவே [illegible] எதைச் சொன்ன போதும் காதில் வாங்க[illegible] 'கோபத்தில் அவனை ஒரு அறை அறைந்[illegible] அதைக்கூட வாங்கிக் கொண்டிருப்பான்' [illegible] தோன்றியது.

வேறு வழியின்றி அவன் ஆட்டோவில் ஏறிக்[illegible] செட்டியார் சத்திரம் உள்ள 'அனுமன் காட்' [illegible] பகுதிக்கு நாங்கள் போய்ச் சேர்ந்தோம்.

அனுமன் காட் (காட் (Ghat) என்றால் கட்டம் [illegible] படித்துறை என்று பெயர்) அச்சு அசல் சென்னை[illegible] திருவல்லிக்கேணி பகுதி போலவே உள்ளது. [illegible] பக்கமெல்லாம் தமிழர்கள்... காஞ்சி காமகோடி [illegible]

[illegible] நமது பாணியில் கட்டி பூஜைகளும் [illegible]

[illegible] டுக்காரர்கள் பலர் வீடுகளிலேயே [illegible] நடத்துகின்றனர். அப்படி ஒரு வீட்டுக்கு [illegible] நாங்கள் போனபோது மின்சாரம் [illegible] ஒரு பத்து பேர் போய் உட்கார்ந்தபிறகு [illegible] ஃபேனும் ஓடத் தொடங்கியது. ஃபேன் [illegible] வெயிலில் நிச்சயம் மனிதர்கள் [illegible] விடுவார்கள்.

[illegible] அங்கே மின்சாரம் என்பது [illegible] மட்டுமே வரும் ஒரு அதிசயம் என்பதும் [illegible] மின்சாரத்துக்கான பில்லையே பெரும்பாலும் [illegible] என்பதும் காதில் விழுந்தது. [illegible] இருந்தது.

[illegible] எனக்கு ஏற்பட்ட எல்லாமே [illegible] தான். அடுத்து அங்கிருந்து கங்கைக்கு... [illegible] களிலும், கதைகளிலும் கேட்டுக் கேட்டு [illegible] கண்டு வைத்திருந்த கங்கைக்குச் சென்ற [illegible] அதிர்ச்சி காத்திருந்தது. அனுமன் காட்டில் [illegible] சாக்கடையும் கலந்து கொண்டிருந்தது.

[illegible] என்றால் சாதாரண சாக்கடையல்ல. ஊரின் [illegible] அசுத்தமே அதில் வந்து கொண்டிருந்தது. [illegible] கொடுமை அங்கேயிருக்கும் பிராமண [illegible] 'வா நான் உன் பாவத்தை போக்க மந்திரம் [illegible]' என்று கையைப் பிடித்து இழுக்காத குறையாக [illegible]

[illegible] தமிழ் பேசத் தெரிந்த ஒரு படகுக்காரர் [illegible] 150 ரூபாய் பேசி ஒரு படகில் எங்களை [illegible]. அனுமன் காட்டில் தொடங்கி

கிட்டதட்ட ஐம்பத்தி ஆறு கட்டங்களை அவர் [illegible]
காட்டிக்கொண்டே போனார். திமுதிமு வென்று [illegible]
ஓடுகிறது. பார்க்கப் பயமாக இருக்கிறது.

கரை முழுக்க மனிதக்கூட்டம் அசிங்[illegible]
கொண்டே இருக்கிறது. ஹரிச்சந்திரா காட்டில் [illegible]
எரித்துச் சாம்பலை அப்படியே 'சர்சர்' என்று [illegible]
விடுகின்றனர்... சமயங்களில் பாதி எரிந்த பிண[illegible]
இழுத்துத் தள்ளுகின்றனர்.

அந்தக் காட்சிகளையெல்லாம் பார்த்தபோது [illegible]
சமுதாயம் எவ்வளவு சுயநலமானது. [illegible]
கொடுமையானது என்றுதான் தோன்றியது.

மனிதர்கள் நீராடத்தான் நதி... அதிலும் [illegible]
மனித சமுதாயத்தின் மகத்தான சொத்து!
பெருமைக்குரியது என்பதாலேயே அங்கே [illegible]
கூட்டமும்கூட... ஆனால் எதற்காக அதைப் [illegible]
வேண்டுமோ அதைக் கடந்து கங்கையை [illegible]
நொடியும் மனித சமுதாயம் பலவிதங்களில் [illegible]
வருவதைத்தான் நான் அங்கே கண்கூடாக கண்[illegible]

காசி விஸ்வநாதர் ஆலயத்துக்கு சென்றபோது [illegible]
எண்ணிக்கையை விடவும் போலீஸ்காரர்கள் [illegible]
அதிகமாக இருந்தது. பாதுகாப்பு ஏற்பாடாம்!

வட இந்தியாவில் இறை உருவங்களை குறி[illegible]
ரூபங்களை நாம் தொட்டு வணங்கலாம்... [illegible]
பெரிதும் ஆத்ம நிறைவு ஏற்படும். அது ஒருவித [illegible]

காசி விஸ்வநாதர் சன்னதியில் ஒரு பண்டா ([illegible]
குருக்களை போன்றவர்) விஸ்வநாதருக்கும் - [illegible]
நடுவில் நின்று கொண்டு அவர் கையில் ரூபாய் 50,100 [illegible]
வைப்பவர்கள் கையை மட்டும் லிங்கத்தின் தலை[illegible]
பிடித்து வைத்து விடுகிறார்... மற்றவர்கள் பாவம், [illegible]

[illegible] விசாலாட்சியையும்
[illegible] செல்பவர்கள் காசியின் காவல்
[illegible] வணங்கிட வேண்டும்
[illegible] பைரவரையும் தேடிச்சென்று
[illegible] திரும்பினோம்.

[illegible] வாட்டி எடுத்தது. தாகத்துக்கு
[illegible] உப்புக் கரித்தது. கங்கை பாயும்
[illegible] கிடைக்காதா? என்று கேட்ட போது
[illegible] அரசாங்கம் வசதி செய்து தரவில்லை
[illegible] ஆச்சரியமாக இருந்தது.

[illegible] குட்டி குட்டி சட்டிகளில் பாலும்
[illegible]... அந்த இரண்டும் அவர்கள்
[illegible] கலந்து கிடக்கிறது. அடுத்து
[illegible] புகையிலை போன்ற ஐட்டங்கள்.

[illegible] பேர் 'ப்ரூச்...ப்ரூச்' என்று சதா
[illegible] இருக்கிறார்கள். வெள்ளைச்
[illegible] முடியவில்லை.

[illegible] அந்த நகரம் விழி பிதுங்கிக்
[illegible] கடைத்தெருவில் ஒரு கடையில்
[illegible] உள்ள ஒரு கடைக்குப் போக
[illegible] மேல் ஆனது.

[illegible] சதம்... நடுத்தட்டு குடும்பத்தவர்கள்
[illegible] வசதியானவர்கள் பத்து சதம் பேர்
[illegible] பஸ்ஸையே பார்க்கவில்லை.
[illegible] ட்ரம்களுக்கு என்ஜின் பொருத்திச்
[illegible] இருக்கிறது. அவ்வளவு சப்தம். சாலைகளும்
[illegible] சைக்கிள் ரிக்ஷாக்காரர்கள்
[illegible] போட்டி போடுகின்றனர். 50 ரூபாய்
[illegible] ஒரு சைக்கிள் ரிக்ஷாக்காரர் போட்டி

ரிக்ஷாகாரர் வரவும், சர்ரென்று கூலியை 15 [illegible] குறைத்து விட்டார். அங்கே ஜனங்கள் உழைத்து [illegible] போராடுவது பளிச்சென்று தெரிந்தது.

பெருமைமிகு நகரம்-ஹிந்து சாம்ராஜ்ய [illegible] பொருளாதார ரீதியிலும் பலவீனப்பட்டு [illegible] காசிக்குப் போனோம்... போகாமல் இருந்[illegible] கற்பனையில் அதை உயர்வாகவே [illegible] கொண்டிருப்பேனே என்றெல்லாம் தோன்றியது.

காசியை விட்டு திரும்பிய நிலையில் நான் [illegible] கசப்பான அனுபவங்களை ஒரு தீபாவளி [illegible] கட்டுரையில் எழுதியும் விட்டேன். அதில் [illegible] அரசாங்கம் மேலும், மக்கள் மேலும் மாறி மாறி [illegible] கொண்டிருந்தேன்...

என் வரையில் அது ஒரு பாவம் போக்க [illegible] யாத்திரையாகவே தெரியவில்லை. பாவிகள் [illegible] உள்ளனர்! என்று பார்க்கச் சென்ற [illegible] யாத்திரையாகத்தான் அது தோன்றியது.

நாட்கள் உருள ஆரம்பித்தன! இரண்டு [illegible] சென்ற நிலையில் என் மனைவி மகளுடன் நான் [illegible] திரும்பவும் காசி செல்லும் ஒரு வாய்ப்பு அமைந்[illegible] மனைவி என்னோடு சேர்ந்து கங்கையில் [illegible] போடுவதாக வேண்டிக் கொண்டிருந்தாளாம் [illegible] எதிரொலி! நானும் வேண்டாவெறுப்பாக '[illegible] வேண்டுதலும்' என்கிற ஒரு கோபத்தோடுதான் [illegible] சென்றேன்.

இந்த முறையும் காசியிடம் எந்த சின்ன மாற்றமு[illegible] அதே நெருக்கடி... அதே சுகாதாரக்கேடு... அதே [illegible] கூட்டம்தான். ஆனால் இந்த முறை காசி [illegible] இருக்கிறது என்பதற்கு எனக்கு விடை கிடைத்[illegible]

[illegible] உத்தமமான யோகியின் தரிசனமும் அவர் [illegible] கேள்விகளுக்கெல்லாம் விடைகளும் [illegible] நான் பிரமித்தேன். எப்படி?

[illegible] பார்வையில் காசி!

[illegible] மெக்கா என்று போற்றப்படும் காசி நகரம் [illegible] ஜனசந்தடியாலும், மக்கள் தொகை [illegible] பாழ்பட்டு, அடிப்படை சுகாதார [illegible] அளவில் இல்லாமல் இருப்பதைப் பற்றி [illegible] ளே இருந்தேன்.

[illegible] மக்களின் ஆன்ம நன்மைக்குரிய [illegible] ஒரு புனிதத் தலமாகும். ஒரு புனிதத்தலம் [illegible] என்றும் கேட்டிருந்தேன். குறிப்பாக [illegible] யான கங்கை நதியின் சீர்கெட்ட [illegible] என்னை வெகுவாகப் பாதித்திருந்தது. அதில் [illegible] போகிறதோ இல்லையோ 'வியாதி [illegible]' என்பது எனது பயமாக இருந்தது.

[illegible] வருத்தமும்தான் அதன் பின் நான் எழுதிய [illegible] வெளிப்பட்டது. ஒரு இந்துவாக இருந்து [illegible] இந்துத் தலத்தைக் குறை கூறுவது சரியா...? [illegible] உறைகின்ற காசியைப் பற்றி தவறாகச் [illegible] பாவமாயிற்றே என்று என் மனைவி கூட [illegible]

[illegible] நான் உண்மையையும், சத்தியத்தையும் [illegible] கருதுகிறேன். பக்தி, ஆன்மீகத்தில் பற்று, [illegible] இதெல்லாம் இல்லாவிட்டால் கூட [illegible] ஒருவர் உண்மையாக இருந்தால் போதும். [illegible] வாழ்ந்தால் போதும். அவர்கள் வேறு, [illegible] என்பதே என் அசைக்க முடியாத

கருத்து. எனவே நான் உண்மையைப் பேசி[illegible] நானாவது இந்த உண்மைகளைப் பேசினே[illegible] இறைவன் மகிழவே செய்வான் என்று மன[illegible] சமாதானம் செய்தேன்.

இப்படி ஒரு நிலையில்தான் காசியில் இரு[illegible] திரும்பும்போது ஒரு யோகியைச் சந்தித்தேன்[illegible] சாதாரணமாக இருந்தார். ஆனால் கண்[illegible] பளிச்சென்று இருந்தது. நல்ல யோகிகளின் மு[illegible] லட்சணங்களில் அதுவும் ஒன்று. அவர் என்னி[illegible] இருந்தது காசி?' என்று கேட்டார். யாராவது அ[illegible] கேள்வியைக் கேட்கமாட்டார்களா? என்ப[illegible] காத்திருந்த நான் அவரை வேகமாகப் பிடித்து[illegible] என் மனதில் பட்டதையெல்லாம் கொட்டினே[illegible] அதைக் கேட்டு துளிகூட வருத்தப்படவில்லை[illegible] சிரித்தபடியே இருந்தார்.

"என்ன சுவாமி... காசியின் இன்றைய நிலை உ[illegible] வருத்தமளிக்கவில்லையா? சிரிக்கிறீர்களே!" என்று [illegible] கேட்டேன்.

"காசி வருத்தம் போக்கும் தலம்... அது வருத்[illegible] உங்கள் வரையில் வருத்தம் தந்திருக்கிறது [illegible] கோளாறு உங்களிடம்தான்... அதனிடம் இ[illegible] எனக்குத் தெரியவில்லை" என்று அதிர்ச்சியளித்தார்.

"கோளாறு என்னிடமா? இது என்ன முட்டாள்[illegible] பதில்..."

"அப்படியா... எனது பதில் முட்டாள்த[illegible] படுகிறது?"

"பின் என்ன சுவாமி... ஓர் உன்னதமான [illegible] தூய்மையோடு, நல்ல நெறிகளோடும் இருக்க வே[illegible] என்று நினைப்பது எப்படித் தவறாகும்? [illegible]

[illegible] ஏற்படப் போய்த்தானே வருந்திப் [illegible]

[illegible] தேவையில்லை என்பதைப் புரிந்து [illegible] 'காசி பளிச்சென்று கூட்டம் [illegible] இருந்தால் அது தன் சக்தியை [illegible] என்று பொருள்.' ஒரு பார்பர் [illegible] அங்கே தலைமுடிகள் குவிந்திருக்கும். [illegible] போனால் அழுகிய காய்கறிகள் [illegible] குவிந்திருக்கும். அதேபோல, காசியில் [illegible]தென்றால், அவைகள் தங்களைச் [illegible] கொண்ட மனிதர்கள் கழுவிவிட்ட [illegible] இருக்கும். நதி மட்டும் அழுக்கில்லை. [illegible] அழுக்கு இருக்கக் காரணம் [illegible] வந்து குவியும் ஜனக்கூட்டம். 'நாம் [illegible]விட்டோம். இனி நமக்குப் [illegible]யில்லை' என்று அடிமனதில் இருந்து [illegible] எண்ணுவதால் அவர்கள் விடும் [illegible] பெரிய அளவில் மாற்றங்கள் நிகழ்கிறது [illegible] அங்கே சுற்றிச் சுற்றி வருகிறது. [illegible] தன் மனதையும், உடம்பையும் ஒருசேர [illegible] கொள்ள வேண்டும்! என்பதற்காகவே [illegible] ஏற்பாட்டை நமது சான்றோர்கள் செய்து [illegible]

[illegible] நகரம் மட்டும் இல்லாது போகுமானால் [illegible] மிகவும் மோசமான இழிநிலையை [illegible] இப்படி எல்லாம் இருக்கும்போதே [illegible] மனதுக்குள் வன்முறை உணர்ச்சி ஏற்பட்டு, [illegible]வாதிகள் ஆகி, சமுதாயத்தை மாற்ற [illegible] கருதி, அதன் அழிவிற்குக் காரணமாக [illegible] இப்படி மட்டும் ஓர் ஏற்பாட்டை நம்

முன்னோர்கள் செய்திராமல் போயிருந்தால் [illegible]
ஏற்பட்டு நிறைய பைத்தியக்காரர்கள் உருவா[illegible]
நிறையப் பேர் தற்கொலை செய்து கொண்[illegible]
நிறையப் பேர் கொலைகாரர்களாக மாறி [illegible]
அம்மட்டில் காசி நகரம், தனக்குள் [illegible]
வைக்கும் ஒவ்வொருவரையுமே பெரிய [illegible]
மனச்சலவை செய்கிறது.''

''இது ஏதோ நம்பிக்கையால் மட்டுமல்ல [illegible]
ரீதியாக இங்கே ஓடும் கங்கை வடக்கு நோக்[illegible]
பிரபஞ்ச வெளியில் உலவும் மின்காந்த வி[illegible]
உடம்பு, மனது இரண்டையும் ஊடுருவும் [illegible]
பொதுவில் மின்காந்த அலைகள் மிக [illegible]
இடத்தில் புரியும் தவம் மிக வலிமையடையு[illegible]
அங்கே விழித்துக்கொண்டு செயல்படும். [illegible]
நகரத்துக்கு எவர் வந்தாலும் அவர்களது [illegible]
விழித்துக் கொள்வது அதிகம் இருக்கும். [illegible]
'எனது பாவங்கள் நீங்குகிறது.' என்கிற [illegible]
அதனுள் நிரப்பும்போது ஆழ்மனதும் [illegible]
பதிவாகியிருக்கும் அழுத்தமான வடுவை[illegible]
எண்ணங்களை நீக்கிக் கொண்டு லேசாகும். [illegible]
இது மனதுக்குள் ஏற்படும் மாற்றம்தான். [illegible]
ஒரு மாற்றத்தை நாம் எவ்வளவுதான் தி[illegible]
கொண்டாலும் நமக்கு நாமே செயல்படு[illegible]
முடியாது. ஒரு மனநல மருத்துவரால்கூட இந்த [illegible]
உருவாக்க முடியாது.''

'ஒரு விஷயத்தில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை வேண்[illegible]
கூறுவார்கள். அப்படி ஒரு நம்பிக்கை வைத்[illegible]
செயல்பாடு எதிலும் எவரும் தோற்பதில்லை. [illegible]
ஆழ்ந்த நம்பிக்கை வைப்பது அத்தனை சுலபமல்[illegible]

[illegible] போதுதான் மனம் என்ற ஒன்றின்
[illegible] புரிந்து கொள்ள முடியும். இந்த
[illegible]மே நம்முள் நம்பிக்கையை
[illegible] அவநம்பிக்கையை வளர்ப்பதில் முன்
[illegible] நம் வாழ்நாளில் சந்திப்பவர்களில்
[illegible] பேர்கள் சராசரிகளே.
[illegible] பேர்தான் மாறுபட்டு வாழ்வில் வெற்றி
[illegible] இருப்பார்கள். இந்த பத்து பேரும்கூட
[illegible] நம்பிக்கை அளிப்பவர்களாக
[illegible]ர்கள். ஆனால் வெற்றியடையாத
[illegible] நாம் கேட்காமலே நம்முள் அச்சம்,
[illegible] வேண்டாத குணங்களை வளர்த்து
[illegible] தாயே கூட நாம் வெளியே
[illegible] சமயம், 'பார்த்து கவனமாகப்
[illegible] எச்சரிக்கை கலந்த பயத்துடன்
[illegible] அனுப்பி வைக்கிறாள். 'உன்னை நல்ல
[illegible] அதுதான் சாகும்-உனக்கு எதுவும்
[illegible] தருபவர்கள் ஒருவர்கூட இல்லை
[illegible]

[illegible] ஒரு விஷயத்தையும் நூறு சதவிகித
[illegible] கிடையாது. நமது கடவுள்
[illegible] நம்புவதை வைத்தும், நாமும் நம்பி
[illegible] வீணாகக் கடவுள் கோபத்துக்கு
[illegible] என்கிற நிலையில்தான் உள்ளது.
[illegible] நம்பிக்கை அசைக்க முடியாதது
[illegible] லட்சத்தில் ஒருவர் என்றுதான் கூற

[illegible] எதையும் முழுமையாக நூறு சதம்
[illegible] என்பதே உண்மை. எனவேதான் காசி

போன்ற தலங்களுக்கு சென்ற நிலையிலும் [illegible]
சந்தேகத்துடன்தான் பலரும் நீராடுகின்ற[illegible]
இங்கே அந்த ஊரின் பூகோள அமைப்பின் [illegible]
கங்கைப்புனலின் விசைப்பாடு காரணமாக [illegible]
ஒரு அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கைக்கு [illegible]
அதுதான் நம்மைக் கரை ஏற்றுகிறது. [illegible]
அன்றிலிருந்து இன்றுவரை காசி என்றாலே [illegible]
கூட்டம் மாத்திரமல்ல... புராணச் சிறப்[illegible]
கொண்டிருக்கிறது. எவ்வளவு அழுக்கையும் [illegible]
அந்த நகரமே ஒரு தியாகத்தின் வடிவம் [illegible]
அந்த யோகி கூறவும், எனக்குள்ளும் அகக் [illegible]
கொண்டன.

"பாவம் போக்க வந்த இடத்தில் [illegible]
ஏமாற்றிப் பணம் பிடுங்கிப் பாவம் [illegible]
அவர்களுக்கும் முக்தி கிடைக்குமா?" [illegible]
யோகியிடம் நான் கேட்டேன்.

"எதற்கு இந்த சந்தேகம்? வயிற்றுப் [illegible]
அவர்களை அப்படிச் செய்ய வைக்கிறது. [illegible]
ஏமாற்றுவதன் மூலம் அவர்கள் நமது பாவ[illegible]
நம்மிடம் இருந்து தங்கள் தோள்களு[illegible]
வைத்துக்கொள்கிறார்கள். எப்பொழுதும் [illegible]
செல்லும் இடத்தில் எது நடந்தாலும் [illegible]
விருப்பமாகக் கருதி ஏற்றுக்கொள்ள வேண்[illegible]
பக்குவப்பட்ட பக்திக்கு அடையாளம்" என்[illegible]

அழுக்கு கங்கைக்கும், சந்தடியான நகரு[illegible]
காட்டிய கோணம் புதியது. 'இங்கே என்று [illegible]
மெக்கா - மெதீனா, ஜெருசேலம் என்று எங்கே [illegible]
இதுதான் நிலை. ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தை [illegible]

[illegible] சுலபமாகவோ ஏற்க
[illegible] அந்த இடத்துக்கு சக்தி
[illegible] அந்த இடம் ஒன்றும்
[illegible] என்றார். அந்தக் கருத்தை
[illegible] காசி யாத்திரை இப்படி
[illegible] பொருளைப் புரியவைத்தது.
[illegible] அடுத்து நான் மேற்கொண்டது
[illegible] இந்த யாத்திரை எனக்கு கால
[illegible] அதுதான் நம்மை இயக்குகிறது,
[illegible] இயக்கவில்லை என்பதையும்
[illegible] ஆகும். இந்த யாத்திரையால்
[illegible] சிதம்பரம் கோயில் தீட்சிதர்
[illegible] தில்லை நடராஜனின் அருளும்
[illegible] தோறும் கிடைத்து வருகிறது. அதை
[illegible] போது எனக்கே வியப்பாக
[illegible] கருணை காட்ட முடிவு
[illegible] பொருட்டு எதுவும், எங்கும் நிகழும்
[illegible]

[illegible]விரதப் போராட்டம் [illegible] அளித்த சிவப்பிரசாதம்!

[illegible] அனுபவத்தையும், காசி
[illegible] தொடர்ந்து காலப்போக்கில் எனக்கு
[illegible] அனுபவத்தை வழங்கிய திருத்தலம்
[illegible]

[illegible] தான் எனக்கும், ராமேஸ்வரத்துக்கும்
[illegible] பரிச்சயம் ஏற்பட்டது. விதியமைப்பு

அவ்வளவு சீக்கிரமாகவோ, சுலபமாகவோ ஏற்க மாட்டார்கள். வலிந்து திணித்தாலும் அந்த இடத்துக்கு சக்தி இல்லாவிட்டால் காலத்தால் அந்த இடம் ஒன்றும் இல்லாமல் போய்விடும்' என்றார். அந்தக் கருத்தை என்னால் மறுக்க முடியவில்லை. காசி யாத்திரை இப்படி எனக்குள் புதியதொரு பொருளைப் புரியவைத்தது. காசியைத் தொடர்ந்து அடுத்து நான் மேற்கொண்டது ராமேஸ்வர யாத்திரையை... இந்த யாத்திரை எனக்கு கால நேரத்தின் சக்தியையும், அதுதான் நம்மை இயக்குகிறது, நாம் அதைத் துளிகூட இயக்கவில்லை என்பதையும் உணர்த்திய ஒரு யாத்திரை ஆகும். இந்த யாத்திரையால் நடுத்தெருவில் நின்றுவிட்ட சிதம்பரம் கோயில் தீட்சிதர் தம்பதிகளின் ஸ்னேகமும், தில்லை நடராஜனின் அருளும் என் நட்சத்திர தினம் தோறும் கிடைத்து வருகிறது. அதை எண்ணிப் பார்க்கும் போது எனக்கே வியப்பாக மட்டுமில்லை, இறைவன் கருணை காட்ட முடிவு செய்துவிட்டால் அதன் பொருட்டு எதுவும், எங்கும் நிகழும் என்பதுதான் உண்மை.

9. உண்ணாவிரதப் போராட்டம் எனக்கு அளித்த சிவப்பிரசாதம்!

காசி யாத்திரை அனுபவத்தையும், காசி நகரச்சிறப்பையும் தொடர்ந்து காலப்போக்கில் எனக்கு நல்லதொரு அனுபவத்தை வழங்கிய திருத்தலம் ராமேஸ்வரமாகும்!

1993ம் வருடம் தான் எனக்கும், ராமேஸ்வரத்துக்கும் ஒரு நெருங்கிய பரிச்சயம் ஏற்பட்டது. விதியமைப்பு

மட்டும் ஒருவருக்கு இருந்துவிட்டால் நடப்பது தானாக நடந்தேறும் என்பதற்கு என் வரையில் ராமேஸ்வர அனுபவங்களே நிதர்சன சாட்சியாகும்.

ஒரு வைகாசி மாத வேளை... ஹைதராபாத்திலிருக்கும் எனது பெரியம்மா மகனும் எனது அண்ணுமான ஸ்ரீதரனும் மன்னி சாருமதியும் மதுரை வந்திருந்தனர். பிள்ளைப்பேறு வேண்டி அவர்கள் ராமேஸ்வரம் செல்ல விரும்பியதால் அவர்களை நானே மதுரையில் இருந்து ராமேஸ்வரம் அழைத்துச் சென்றேன்.

அப்படி நான் சென்றது ஒரு அமாவாசை நாளில். நாட்களில் அமாவாசைக்கு ஒரு தனிச்சிறப்பு உண்டு. சூரிய சந்திரர்கள் ஒரு புள்ளியில் இருக்கும் நாள்! இதை மாற்றி ஆண், பெண் ஆத்மாக்கள் ஒன்றாயிருக்கும் நாள், சிவமும் சக்தியும் சேர்ந்து கிடக்கும் நாள், அசலும், நகலும் கலந்து கிடக்கும் நாள் என்று அமாவாசையை விதவிதமாய் பொருள் கொள்ளலாம். நம்முடைய இரு கரங்களும் எப்பொழுதும் பிரிந்துதான் இருக்கிறது. ஆனால் இவை இரண்டும் ஒன்று சேர்ந்து இயங்க வேண்டிய தருணங்களும் வாழ்வில் வருமல்லவா? என்றால் அப்போது அதிக பலம் தேவைப்படும். அதன் காரணமாய் இரண்டும் ஒன்று சேர்ந்தது என்று பொருள் கொள்ளலாம். அமாவாசை நாளிலும் அப்படி ஒரு சேர்க்கை ஏற்பட்டு கால வெளியில் சூட்சம சக்திகளுக்கு பலம் நிரம்பியிருக்கும். இப்படி ஒரு நாளில் கடலில் நீராடுவது என்பது ஏராளமான அர்த்தங்களை கொண்ட விஷயமாகும். உலகில் மிக அதிகமாய் இருப்பது நீர்தான்... நிலப்பரப்பு மூன்றில் ஒரு பங்குதான். இந்த நீர்ப்பரப்புதான் கடல். இதில் நாம் நிற்கும்போது நாம் ஒரு மிகப்பெரிய சக்தியை தொட்டுக்கொண்டு நிற்கிறோம் என்பதே உண்மை. அதில்

மூழ்கும்போது அந்த நீரினுள் நாமும் ஒரு அம்சமாய் கலந்துவிடுகிறோம். காற்று, ஒளி, வெளி போன்றவற்றின் தொடர்பு அதன் நீருக்குள் நாம் மூழ்கியிருக்கும் நிலையில் அற்றுப் போய்விடுகிறது.

எப்பொழுதும் பஞ்சபூத சேர்க்கைக்குள் இருக்கும் நாம் நீருக்குள் மூழ்கும் போது நீர், நிலம் எனும் இரு பூதப்பிடிக்குள் அதன் இரண்டாக மாறுகிறோம். இதனால் அதன் சக்தி நம் உடம்பையும் மனதையும் தொட்டுக்கொண்டு நிற்கிறது.

இப்படி ஒரு விஷயத்தை சூட்சம சக்தி மிகுந்த நாளான அமாவாசையன்று புரிவதில் நம் வாழ்வில் நிறையவே மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன...

அந்த வைகாசி அமாவாசையில் என் சகோதரன் நிமித்தம் எனக்கும், என் மனைவிக்கும் கடல் நீராடல் வாய்த்தது. அதன்பின் ஆனிமாத அமாவாசையன்றும் உறவினர்கள் அழைத்ததன் நிமித்தம் ராமேஸ்வரம் சென்று கடல் நீராடும் வாய்ப்பு அமைந்தது. அடுத்து ஆடி அமாவாசை!

இந்த நாள்தான் எனக்கு விதியின் சக்தியை புரிய வைத்தது. நம் வாழ்வு என்பது ஏற்கனவே எழுதி முடிக்கப்பட்ட ஒரு புத்தகம் என்பதிலே இருந்து அந்தப் புத்தகத்தில் ஏதாவது ஒரு பக்கத்தில் அச்சுப்பிழை இருக்கலாம், ஒரு பக்கம் எழுத்துக்களே இன்றிக் காலியாக இருக்கலாம். ஒரு பக்கத்தில் பாதி நிரம்பி பாதி காலியாக இருக்கலாம். இப்படி இருப்பதை வாசிக்க வாசிக்கத்தான் உணர முடியும். ஆனால் அதில் ஒரு எழுத்தை மாற்றவும் நம்மால் முடியாது என்பது எப்படி ஒரு நிதர்சனமான உண்மையோ, அப்படித்தான் நம் வாழ்வில் அன்றாடம் நடைபெறும் நிகழ்வுகளும் என்பதை நான் உணர்ந்து

கொண்டேன். வாழ்க்கை இப்படி [illegible]
தீர்மானிக்கப்பட்ட ஒன்று என்பதை [illegible]
சிந்தனையாளர்கள் என்று தங்களை [illegible]
கொண்டவர்கள் ஏற்கமாட்டார்கள்.

நம் வாழ்வை நாம் தான் தீர்மானித்து [illegible]
கொள்கிறோம் என்பதுதான் அவர்கள் [illegible]
உண்மையானால் நம் வாழ்வில் நாம் கர்ம [illegible]
செய்யும் அவ்வளவு காரியங்களும் வெற்றியை [illegible]
அடைய வேண்டும். ஆனால் அவ்வாறு [illegible]
உடனே நாம் வெற்றியடைய வில்லை என்றால் [illegible]
சரியாக அதை செய்திருக்க வேண்டும் [illegible]
அடிப்படை உண்மையாகும் என்பார்கள். [illegible]
உண்மையில் உண்மை இருப்பது போல [illegible]
எந்த ஒரு உண்மையுமில்லை... ஏனென்றால் [illegible]
முயற்சியும் செய்யாமலே அல்லது சாதாரண [illegible]
முயன்று பெரிய வெற்றிகள் பெற்றிருப்ப[illegible]
காண்கிறோம். அதற்கு எது காரணம் என்று [illegible]
போதுதான் அதிர்ஷ்டம் என்கிற வார்த்தை [illegible]
உண்மையில் அதிர்ஷ்டம் என்கிற வார்த்தை[illegible]
விபரீதமானது... அதன்+இஷ்டம்தான் அதிர்[illegible]
நம் முயற்சி, எண்ணம், எதிர்பார்ப்பு, உழைப்பு, [illegible]
என்கிற அனைத்துக்கும் வெளியே இரு[illegible]
எவ்வளவோ முட்டாள்களை - புத்திசாலி[illegible]
காட்டியிருக்கிறது. புத்திசாலிகளையும் [illegible]
காட்டியுள்ளது.

வாழ்வில் நம் கைப்பிடிக்குள் அகப்படாத [illegible]
உள்ள இந்த காரணியைத்தான் அதிர்ஷ்டம் [illegible]
ஆங்கிலத்தில் Luck எனப்படும் இந்தச் [illegible]
வாழ்க்கைக்கும் பல நேரங்களில் தொடர்பு [illegible]

[illegible] செல்லும்போது ஒரு மணிபர்ஸ் கீழே
[illegible] வருவதை அதிர்ஷ்டம் என்றுதான்
[illegible] பெருக்காக நடக்கும் ஒரு சீட்டுக்
[illegible] பெயர் வந்துவிட்டாலும் அதிர்ஷ்டம்
[illegible] இது எப்போது ஒருவரை மேலே
[illegible] எப்போது கைவிடும் என்பதெல்லாம்
[illegible] இவ்வாறு இருக்க நம் வாழ்க்கை நம்
[illegible] என்பதை எப்படி ஏற்பது? அதற்காக
[illegible] இல்லை! என்று நாம் எனக்கென்ன
[illegible] இல்லை. இருக்கவும் கூடாது.

[illegible] ஒரு வாழ்க்கை வாழ முயல்கிறோம்.
[illegible] கைகூடுகிறது. பல விஷயங்கள்
[illegible] அந்தவகையில் சந்தோஷம்-ஏமாற்றம்
[illegible] உடைய ஒரு வாழ்வாகவே நம் வாழ்வு
[illegible] வாழும் வாழ்வில் சில சம்பவங்கள்
[illegible] போதுதான் அது நமக்கு புரியவே வருகிறது.
[illegible] ஏற்கனவே திட்டமிடப்பட்டிருந்தால்
[illegible] என்பதும் புரிய வருகிறது.

[illegible] அமாவாசை அன்றும் அப்படித்தான் நடந்தது.
[illegible] அமாவாசை நீராடல் எனக்கும், என்
[illegible] வாய்த்திட இந்த முறையும்
[illegible] இந்த விஷயங்கள் நிகழ்ந்து முடிந்தன.
[illegible] கூட 'தொடர்ந்து மூன்று
[illegible] நாங்கள் பிரத்யேக முயற்சி எதுவும்
[illegible] நிமித்தம் ராமேஸ்வர யாத்திரை
[illegible]' என்றாள்.

[illegible] தரிசனமும் முடிந்து நாங்கள் புறப்பட்டோம்.
[illegible] வேன்தான் எங்கள் வாகனம். உள்ளே 12
[illegible] நாங்களோ எட்டு பேர்தான். அங்கிருந்து

நாங்கள் புறப்பட்ட சமயம் அன்று செல்வி [illegible]
அவர்கள் காவிரிப் பிரச்சனைக்காக உ[illegible]
இருக்கப் போய், தமிழ்நாட்டில் பஸ் போ[illegible]
நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. இதனால் ஆடி [illegible]
தர்ப்பணம் புரிவதற்காக ராமேஸ்வரம் [illegible]
சிதம்பரம் கணேச நடராஜ தீட்சதர் என்பவரு[illegible]
துணைவியாரும் நடுச்சாலையில் நிற்கும் [illegible]
ஏற்பட்டுவிட்டது. அவர் மறுநாள் சிதம்பரம் [illegible]
வேண்டும். ஏனென்றால் அவருக்கு பூஜை முறை [illegible]

பஞ்சகச்சமும், மடிசார் புடவையுமா[illegible]
புளியமரத்தடி நிழலில் நின்றபடி இருவரும் [illegible]
எங்கள் வாகனத்தை நிறுத்தி நாங்கள் சிதம்பரம் [illegible]
போவதாக இருந்தால் ஏற்றிக் கொள்ளச் சொ[illegible]
நாங்களோ மதுரை நோக்கிச் செல்பவர்கள். [illegible]
மதுரை வந்து அங்கிருந்து ரயிலில் சிதம்பரம் செல்ல [illegible]
செய்து ஏறிக்கொண்டனர்.

தங்கள் மூதாதையர்களுக்கு ஆடி [illegible]
வேளையில் திதி கொடுத்து தர்ப்பணம் செய்ய [illegible]
என்பது அவர்கள் விருப்பம். அதற்காக வந்த இ[illegible]
உண்ணாவிரதம் காரணமாக தடை! அதுவும் [illegible]
மாறிப் போனது.

பார்ப்பதற்கு பார்வதி பரமேஸ்வர[illegible]
கண்களுக்குக் காட்சி தந்த அவர்கள் பயணிக்கு[illegible]
சிதம்பரத்தின் பெருமை மற்றும் சிறப்புக்க[illegible]
வைஷ்ணவக் குடும்பமான எங்களுடன் பகிர்ந்து [illegible]
வந்தார்கள்.

அன்று இரவு சிதம்பரம் செல்ல உரிய ரயி[illegible]
இல்லாததால் எங்கள் இல்லத்தில் தங்கி மறுநாள் [illegible]
இல்லத்திலேயே பூஜாகர்மங்களை முடித்து [illegible]

[illegible] நிலையில் எங்களை ஆசீர்வதித்து
[illegible]ார்கள். எங்கள் உதவியை மனதில்
[illegible] மாதம்தோறும் என் நட்சத்திரம் வரும்
[illegible] என் பெயரில் அர்ச்சனை செய்து
[illegible] அனுப்பி விடுகின்றனர். கிட்டத்தட்ட
[illegible] இந்த அர்ச்சனையும், பிரசாதமும்
[illegible] என்னை அடைந்தபடி உள்ளது.

[illegible] ராமேஸ்வரம்-அப்போது நிகழ்ந்த
[illegible] போராட்டம்!

[illegible] இருக்கிறது...? ஒருவர் உதவி கேட்கும்
[illegible] நல்ல விஷயம்-அதைக் கடந்து
[illegible] சிந்தித்துப் பேச என்ன உள்ளது?
[illegible] தோன்றலாம்.

[illegible] அப்போது பெரிதாக எதுவும்
[illegible] ஆனால் அதன்பின் ஒரு ஜோதிடரை
[illegible]போது அவர் வேறு ஒருவருக்கு பலன்
[illegible]

[illegible] அமாவாசை அன்று ராமேஸ்வரம்
[illegible] வழிபட்ட நிலையில் ஒரு பிராம்மண
[illegible] போஜனமளித்து அவர்கள் ஆசியையும்
[illegible]மானதாகும். ஒருவர் ஜாதகத்தில் 12ம்
[illegible] கிரகம் இருந்தால் அந்தக் கிரகம்
[illegible] அல்லது தசை நடைபெறும் சமயம்
[illegible] அது அவ்வாறு செய்து கொள்ளச் செய்து
[illegible] நீங்களும் அவ்வாறு செய்யுங்கள். வீடு
[illegible] பெயரும் புகழும் பெறுவீர்கள்' என்று
[illegible] நான் என் ஜாதகத்தை எடுத்துப்
[illegible] என் ஜாதகத்திலும் 12ல் கேது. அதேபோல
[illegible] புக்திதான் நடந்து கொண்டிருந்தது. அந்த

ஜோதிடர் சொன்ன பரிகாரத்தை எனது கோள் அ...
எனக்குத் தெரியாமலே எனது உறவினர்க...
பயன்படுத்திச் செய்து வைத்து விட்டது என்பதும் பு...

அந்த நொடி நான் அடைந்த ஆச்சரியத்...
ஆனந்தத்துக்கும் அளவில்லை. அந்த நாளில்தா...
வாழ்க்கை என்பது நமது தீர்மானத்தில் இல்லை...
ஏற்கனவே தீர்மானிக்கப்பட்ட ஒன்று என்கிற உறு...
ஒரு முடிவுக்கு நான் வந்தேன்.

நம் வாழ்க்கை நமது விதியில் இருக்கிறது என்...
இருக்கிறது. இல்லை என்றால் இல்லைதான். இருக்கி...
இல்லையோ நாம் நடுவில் நின்று விட்டால் இரண்...
நம்மை பாதிப்பது இல்லை. நம் வாழ்க்கை த...
ஒவ்வொரு நாளும் சொல்லித்தரும் அனுபவப் பாட...
அதுதான். எதையும் பெரிதாக நினைக்காதே-சிறிதா...
நினைக்காதே-நடுநிலை கொள். இதை உணர்ந்...
வாழ்க்கை என்பதை நுட்பமாய் புரிந்து கொண்டேன்.

என் யாத்திரையில் சோட்டானிக்கரை ப...
அனுக்ரகம் பற்றி கட்டாயம் சொல்ல வேண்டும்!

10. "என்னப்பா சௌந்தர்ராஜ... எப்படி இருக்கே...?"

பலவிதமான எனது ஆன்மீக யாத்திரைக...
சோட்டானிக்கரைக்கு ஒரு பிரத்யேக இடம் உ...
கேரளாவில் எர்ணாகுளத்தில் இருந்து 20 கி.மீ. தொலை...
உள்ள ஒரு சக்தி ஷேத்திரம்தான் சோட்டானிக்க...
இங்கே அந்த ஆதிசக்தி பகவதியாக, லலிதா...
துர்கையாக மூன்று கோலங்களில் சேவை சாதிக்கிறா...

...னிக்கரை என்ற உடனேயே மனநிலை
...வர்களின் நினைப்புதான் எல்லோருக்கும்
...மனநிலை பாதிக்கப்பட்டவர்கள், ஆவிகளின்
...ப்பட்டிருப்பவர்கள், ஏவலால் பாதிக்கப்
...பட்டவர்கள் இவர்கள் அவ்வளவு பேருக்குமே
...னிக்கரை என்றாலே சிம்ம சொப்பனம்.

...க்கப்பட்டவர்களை இந்த ஆலயத்தின் பக்கம்
...அழைத்துப்போகாதே அவர்கள் எகிறிக் குதித்து ஓடப்
...அதிலேயே அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும்
...ரகம் என்பது தெரிந்து விடும்.

...ஆலயத்தில் அந்த ஆதிசக்தி கீழ்காவு, மேல்காவு
...(காவு காவு என்றால் நீரும், தோட்டமும்
...இடத்தில் உறைபவள் என்று பொருள்) என்று
...களில் கோவில் கொண்டுள்ளாள். மேல்காவில்
...சாந்தரூபிணியாக வருபவர்களுக்கு வாரி
...மகாலஷ்மியாக காட்சி தருகிறாள். இங்கே
...பக்தர்களும் 'அம்மே நாராயணா... தேவி
...லஷ்மி நாராயணமா... சக்தி நாராயணா...'
...சொல்லித்தான் வணங்குகின்றனர். கீழே
...கீழ்காவில் இவள் பத்ரகாளி! யாருக்கும்
...த உக்ர ரூபிணியாக கோவில்
...கொண்டுள்ளாள். இந்த ரூபம் முன்னால்தான் ஏவல்
...ஆத்மாக்கள் அப்படியே அடங்கி ஒடுங்கி
...அதனால் இங்கே 'அம்மே தேவி பகவதி...'
...பக்திக் குரலைவிட, கூக்குரலுக்கு தான் அதிக

...டானிக்கரைக்கு ஒவ்வொருவரும் வாழ்வில்
...முறையாவது போய் வர வேண்டும். அப்போதுதான்

வாழ்வில் மனநலம் என்பதற்கு நமக்கு பொருள் [illegible]
மனநலத்திற்கு ஒரு பங்கம் வந்துவிட்டால் [illegible]
எப்படி எல்லாம் சீர்கேடடையும் என்பதையும் [illegible]
சென்றால் இங்கு பேய் பிடித்த ஆண்[illegible]
பெண்களையும் பார்த்து தெரிந்து கொள்ளலாம்.

அதுமட்டுமல்ல... பிறந்துவிட்ட நாமெல்லாம் [illegible]
பின் என்னவாகிறோம் என்கிற ஒரு கேள்வி[illegible]
ஆளுக்கு ஆள் ஒரு விடை இருக்கிறது. இறப்பு[illegible]
நாம் இல்லாமல் போகிறோம் என்று ஒரு வரியில் [illegible]
பேசுகின்றவர்கள் கூறி விடுகிறார்கள்... ஆனால் [illegible]
அதுவல்ல! ஒரு காகிதம் கூட எரிந்த [illegible]
சாம்பலாகிறது. பின் மண்ணோடு மண்ணாகிறது [illegible]
மண்தான் ஆகிறோம் என்றும் ஒரு கருத்து நிலவு[illegible]
இந்த உடம்புக்கு மட்டும்தான் பொருந்தும். [illegible]
என்கிற ஒன்று என்னாகிறது என்கிற கேள்வி [illegible]
ஆறறிவு கொண்டு மனமாய் விளங்கும் அந்த [illegible]
மனிதன் வரையில் பேச்சாய் வெளிப்படுகிறது. [illegible]
குரலாய் இனம் காண்கிறோம். இந்தக் குரல் ஆளு[illegible]
வேறுபடுகிறது... இல்லாவிட்டால் எது யார் குரல் [illegible]
பகுத்தறிய முடியாது. ஒரு நுட்பமான [illegible]
மானிடர்களின் குரலுக்குள் இருக்கிறது.

மற்ற உயிரினங்கள் எழுப்பும் ஒலிகளில் இந்த [illegible]
இல்லை. நூறு மாடுகள் இருந்தாலும் அவைகளின் [illegible]
என்கிற குரல் ஒன்றுபோலத்தான் இருக்கிறது. [illegible]
சிங்கமும் சரி, இந்திய சிங்கமும் சரி கர்ஜிக்கும் [illegible]
ஒன்றாகத்தான் உள்ளது.

ஏன் என்றால் அவைகளுக்கு ஆன்மா எனும் [illegible]
அறிவு (அல்லது) ஆறாம் விஷயம் இல்லை.

[illegible] ஒருவர் இறந்த நிலையில் அவர் உடலின்
[illegible] உள்ளத்தின் முடிவு அவரவர் விதிப்பாடு
[illegible] வாழ்ந்த விதத்துக்கு ஏற்ப மறு ஜென்மம்
[illegible] அல்லது முக்தியை அடைந்து
[illegible] இந்து சாஸ்திரங்கள் மூலமாக உணர

[illegible] ஜென்மம் மற்றும் முக்திக்கு வழியில்லாத
[illegible] சில ஆத்மாக்கள் அகப்பட்டுக் கொண்டு
[illegible] நேரங்களில் நிகழ்ந்து விடுகிறது. இந்த
[illegible] அலைந்து திரியும்போது பேய், பிசாசு, பிரம்ம
[illegible] என்றெல்லாம் அவைகளின் முந்தைய
[illegible] வடிவங்கள் எடுக்கின்றன.

[illegible] பெண் வலிந்து தற்கொலை செய்து
[illegible] அவள் கன்னிப் பேயாக மாறி
[illegible] அதே கன்னிப் பெண் ஒருவரால்
[illegible] கொல்லப்படும்போது கன்னிப் பிசாசாக
[illegible] ஒரு பிராம்மணன் கொல்லப்பட்டால் பிரம்ம
[illegible] ஒரு ஆத்மா இறப்புக்குப் பின் ஒரே
[illegible] அது பிசாசாக கருதப்படுகிறது. அது
[illegible] பேயாக கருதப்படுகிறது.
[illegible] ஒரு சக்தி வேண்டும். ஒரு ஆவேசம்
[illegible] உயிருடன் அவர்கள் வாழ்ந்த
[illegible] அவர்கள் வாழ்ந்த விதத்தைப் பொறுத்தும்
[illegible] பொறுத்துமே உருவாகிறது.

[illegible] விளங்கிக் கொள்ள கருட புராணமும்,
[illegible] ஒன்றான அதர்வண வேதமும் நமக்கு
[illegible] இந்த அதர்வண வேதத்தின் ஒரு
[illegible] நவகிரகங்களில் ஆயுள்காரகனான
[illegible] மாந்தி. ஒருவர் ஆயுள்

முடிவடைவதை தீர்மானிக்கும் ஒரு சக்தியாக
விளங்குவதால் இதை மரணத்தோடு தொடர்பு
கிரகமாக பார்க்கப்படுகிறது. இந்த மாந்தியின்
அமைந்த கோட்பாடுகள் தான் மாந்
எனப்படுகின்றன.

மாந்திரீகத்துக்கு அடிப்படையே அலை
ஆத்மாக்களும் அவைகளின் சக்தி அம்சங்களும் தான்
கட்டுவதானால் எப்படி மண்ணும், கல்லும் பிரதா
தேவைப்படுகின்றதோ அப்படி மாந்திரீகத்
துர்ஆத்மாக்கள், அலைகின்ற ஆவிகள் மற்றும்
சக்திகள் தான் அடிப்படை தேவை. இவை
கொண்டு பின்னப்பட்டதே மாந்திரீகம் ஆகும்.

இந்த மாந்திரீகம் மற்றும் அலைகின்ற ஆத்மாக்
ஒரு நல்ல முடிவையும், இவைகளால் பா
படுகின்றவர்களுக்கு விடுதலையும் வாங்கித்தரு
ஷேத்திரம்தான் சோட்டானிக் கரை!

ஒரு தமிழனான எனக்கு சோட்டானிக்கரை
பெரிய அளவில் தெரிய வந்ததே ஜோதிடர்
அவர்களால்தான்...

ஒருமுறை நான் குளித்துக் கொண்டிருக்கும்
தலைச்சுற்றல் ஏற்பட்டு மயங்கிவிட்டேன். பின்
விழிக்கவும் எனக்கே அந்த சம்பவம் ஆச்சரியமளித்த

லோ பிரஷர் ஏற்பட்டதன் விளைவு என்பது
பின்னால் உள்ள விஞ்ஞான பிரணம். உண்மையில்
கிரக அமைப்பு காரணமாகவே இவ்வாறு ஏற்ப
'குறிப்பிட்ட இடத்தில் குறிப்பிட்ட கிரகங்கள் சஞ்
செய்யும்போது அதன் காரணமாக நம் உடல் நிலை
அந்தக் கிரகங்களுக்கு தொடர்புடைய பாகங்களில் பா

நோய்வாய்ப்படுகிறோம்' என்பது ஒரு
அந்த நோய்க்கு காரணமான கிருமி எது?
என்பது வரைதான் டாக்டர்களால்
கிருமி ஏன் அப்போது அவரிடம் வந்தது
விடை டாக்டரிடம் கிடையாது. அது
ஒளிந்திருக்கும் ரகசியமாகும். அந்த ரகசியத்தை
கணக்கு போடத் தெரிய வேண்டும். நான்
சந்தித்து எனது ஜாதகத்தை அவர்
இந்த மயக்கம் பற்றி அவர் தெளிவாகக்
ஆமோதித்தேன். அப்படியே வேறு சில
பார்த்தவர், உங்களுக்கு கிரக
ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பு உள்ளது.
அமைப்புப்படி நீங்கள் விபத்தில் இருந்து
வாய்ப்பு உள்ளது. நீங்கள் தப்பிக்க வேண்டும்
துளியும் தாமதமின்றி சோட்டானிக்
பகவதியை வணங்குங்கள். 'ஏதோ
' என்று ஓடி வராதீர்கள். அங்கே ஒரு
தினங்கள் தங்குங்கள். அந்த ஷேத்திரத்தில்
அங்கு நிலவும் அருட்கதிர்கள்
கொண்டிருப்பதும் உங்களுக்கு
நிறைய நல்ல விஷயங்கள் நடந்திட
காரணமாக அமையும் என்றார்.

அவ்வாறே செய்ய எண்ணம் கொண்டேன்.
இப்போது என்று இல்லை... உங்கள்
பகவதியை நீங்கள் எப்பொழுதுமே
பிடித்துக் கொள்வது மிக நல்லது. அது
கிரகத்திற்குரிய ஷேத்திரம். உங்களுக்கும்
லக்னாதிபதி இருவருமே செவ்வாய்... எனவே
நிறைய சிறப்பும் முன்னேற்றங்களும் அதனால்

ஏற்படும் என்றார். அவர் இதையெல்லாம் அருள்[illegible]
கூறவில்லை. அவ்வளவும் ஜோதிடக் கணக்[illegible]
அவர் நிபுணர் என்பதால் கூட்டிக் கழித்து [illegible]
கூறினார். நானும் என் மனைவி[illegible]
வியாழக்கிழமை குருவாயூர் எக்ஸ்பிரஸ்[illegible]
பயணமானேன். வெள்ளிக்கிழமை [illegible]
எர்ணாகுளத்தில் இறங்கி ஒரு ஆட்டோ பிடி[illegible]
ரூபாய் கட்டணத்தில் சோட்டானிக்[illegible]
அடைந்தேன். அங்கே ஒரு நாள் முழுக்க [illegible]
முறைக்கு மூன்று முறை தேவியை தரிசனமும் [illegible]
அந்த ஸ்தலம் இயற்கை எழில் நிரம்பியது. பொது[illegible]
கேரள ஆலயங்கள் மிகத் தூய்மையா[illegible]
சான்னித்யமுடன் இருக்கும்... இதமான பருவ[illegible]
வேறு... அங்கே தமிழர்களை சற்று சங்கடப்படு[illegible]
விஷயம் சாப்பாடுதான்!

நான் அந்தச் சூழலை வெகுவாக ரசித்தேன். [illegible]
கைரேகை பார்க்கிறேன். ஜோதிடம் சொல்[illegible]
ஒரு கூட்டமே அலைகிறது. நான் இவர்களு[illegible]
இடம் கொடுப்பதில்லை...

இங்கே வெடி வழிபாடு என்னும் ஒரு விஷ[illegible]
நமது வினையாகிய கஷ்டத்தை இந்த வெடி வழி[illegible]
வெடிக்கப்படும் வெடியானது, வெடித்துப் [illegible]
பொடியாக்கி விடுகிறது என்பது நம்பிக்கை.

இதை இங்கே காண்ட்ராக்ட் எடு[illegible]
செயல்படுத்துகின்றனர். மிகச் சூட்சமமான ஒரு [illegible]
இது. ஆனால் இவர்கள் இதை மிக வ[illegible]
நடத்துகின்றனர். இருப்பினும் நானும் எனது [illegible]
பொடிப்பொடியாக வேண்டும் என்று வேண்டி[illegible]
வெடி வழிபாடும் செய்தேன். பின் அங்கே ஒரு [illegible]

[illegible]க்கலாம் என்று எண்ணியபோது ஒரு
[illegible]கோலமாக என் முன்னே வந்து
[illegible] மனநலம் சரியில்லாத ஒரு ஆவித்
[illegible]னவள் என்பது பார்த்த மாத்திரத்தில்
[illegible] என்னிடம் நல்ல தமிழில் 'என்னப்பா
[illegible] எப்படி இருக்கே... ஊர்ல அப்பா
[illegible]?' என்று கேட்கவும் எனக்கு ஒரே
[illegible]

[illegible] ஒரு கேரளத்துப் பெண். அவளுக்கு
[illegible] தெரியாது! அப்படி இருக்க அவள் தமிழில்,
[illegible] தெரிந்ததுபோல் என் பேர் சொல்லி
[illegible] ஆச்சரியம்!

[illegible] பலமாக உள்ள [illegible] ஷேத்திரம் எனப்படும் கேரளம்!

[illegible]க்கரை ஸ்தலத்தில் ஒரு தமிழ் அறியாத
[illegible] ஒரு துஷ்ட ஆத்மா வசம் அகப்பட்டுக்
[illegible] ஒரு பெண் என்னைப் பார்த்து பெயர்
[illegible] நலமா? என்று கேட்கவும், எனக்கு
[illegible] போனது!

[illegible] அந்தப் பெண் என்னிடம் வேறு எதுவும்
[illegible] வழக்கமான பைத்தியச் சேட்டைகள்
[illegible] தொடங்கி விட்டது.

[illegible]... கூடவே இது எப்படி சாத்தியம்?
[illegible]பூர்வமான சிந்தனை... அப்போது
[illegible] கேள்விகள்... நான் அந்தப் பெண் எதிரில்

செல்போனில் எனக்கு வந்த அழைப்பு [illegible]
சௌந்தர்ராஜன் பேசறேன்!' என்று [illegible]
பேசியிருந்தேன். அதை அந்தப் பெண் [illegible]
பெயரை தெரிந்து கொண்டு பேசினாளோ [illegible]
சந்தேகம்.

அப்படித்தான் என்றாலும் ஒரு [illegible]
பெண்ணுக்கு தமிழ் எப்படித் தெரியும் [illegible]
எழும்பியது. மொத்தத்தில் நான் அந்த ஒரு [illegible]
வெகுவாக குழம்பிப் போனேன். [illegible]
யாரிடமாவது கேட்கலாம் என்றால் [illegible]
பிரச்சினை!

சோட்டானிக்கரையில் ஏற்பட்ட இந்த [illegible]
இன்றுவரை எனக்கு தெளிவான விடை [illegible]
ஆனால் அதன்பின் என் உடல்நலனில் [illegible]
பிரச்சினையும் இல்லை. நானும் ஒரு [illegible]
குறைந்தது இரண்டு முறையாவது பகவதியை [illegible]
தரிசித்து விட்டு வருகிறேன். அப்படியே [illegible]
போய் கிருஷ்ண தரிசனத்தையும் முடித்துக் [illegible]
9 மணிக்கு குருவாயூரில் புறப்படும் [illegible]
படுத்தால், மறுநாள் 12 மணிக்கு மதுரைக்குச் [illegible]
விடும்.

இதுபோல் நடந்த யாத்திரை ஒன்றில் [illegible]
தங்கையும், தங்கை கணவரும் கலந்து [illegible]
தங்கை கணவர் 35 வயதிலேயே பைபாஸ் [illegible]
கொண்டவர். மிகவும் கவனமாக உடம்பை [illegible]
வேண்டிய கட்டாயம் அவருக்கு இருந்தது.

அவரது ஜாதகத்தைப் பார்த்த ஜோதிடர் [illegible]
'இவருக்கு ஒரு மிகப்பெரிய கண்டம் இருக்கிறது [illegible]
என்றார். கண்டம் என்ற உடனேயே பகவதி [illegible]

[illegible] நான் அவரை சோட்டானிக்கரை
[illegible] விட்டேன்.

[illegible] மதுரையில் மாலை நான்கு மணிக்கு
[illegible] மறுநாள் அதிகாலை நாலரை மணிக்கு
[illegible] இறங்க வேண்டும். அந்த ரயில்
[illegible] இருந்தே மழை பெய்யத்
[illegible] அத்துடன் ஏ.சி.கோச் என்பதால்
[illegible] வருகிறது, எது போகிறது
[illegible] ஒரு நிலை!

[illegible] நாலரை! அலறி அடித்துக்கொண்டு
[illegible] பார்த்தேன். ரயில் ஸ்டேஷனில்
[illegible] நானும் எர்ணாகுளம்தான் வந்து
[illegible] ஒரு பெரியவரிடம் கேட்டேன்.
[illegible] என்றார். பெரும்பாலும் கேரள ரயில்
[illegible] இருக்கும். எனவே நாங்களும்
[illegible] பிறகுதான் தெரிந்தது. அது
[illegible] இல்லை. அதற்கு முன்பாக உள்ள ஒரு
[illegible] ரயிலோ போய் விட்டது! எனக்கோ
[illegible] இருந்தது. சரி, பின்னாலேயே ஒரு
[illegible] போகலாம் என்றால், லோக்கல் பாசஞ்சர்
[illegible] ஆறு மணிக்கு என்று கூறிவிட்டனர்.
[illegible] நேரத்தை எப்படிக் கழிப்பது?'' என்று
[illegible] ஓய்வறையில் தங்கி அங்கேயே
[illegible] குளிக்கவும் செய்தோம். நாங்கள்
[illegible] அவ்வளவு பேரும் குளித்து முடித்து
[illegible] அந்த பாசஞ்சர் ரயிலிலும் போய்
[illegible]

[illegible] விளக்கு எரியவில்லை! எஞ்ஜின் வந்து
[illegible] கரண்ட் வரும் என்னும் நிலை.

இருட்டில் காத்திருந்தோம். ஒருவழியாக அந்த ரயில் வண்டி புறப்படுவதற்கு பத்து நிமிடம் முன்பாக எஞ்ஜின் வந்து இணைந்து கொண்டது. விளக்குகள் எரியத் தொடங்கின. ஆனால் அப்போதும் மின்விசிறி ஓடவில்லை. என் மாப்பிள்ளைக்கோ இமயமலையில் கூட மின்விசிறி வேண்டும். எனவே தலைக்கு மேல் உள்ள விசிறியை தன் வசம் உள்ள சீப்பால் சுற்றிவிட்டுப் பார்த்தார். அதுவும் ஓடத்தொடங்கியது. ஆனால் அடுத்த நொடியே அந்த விசிறி அப்படியே கழன்று விழ ஆரம்பித்தது. அவரும் பதறிப் போய் பக்கவாட்டில் விழுந்தார். ஒரு வினாடி எங்கள் அவ்வளவு பேருக்குமே உயிர் போய் உயிர் வந்தது. அந்த மின்விசிறி ஏதோ பேருக்கு மேலே ஒட்டி கொண்டிருந்திருக்கிறது. அதன்பின் அந்தப் பெட்டியை விட்டு வேறு பெட்டிக்கு சென்று அமர்ந்தோம். ரயிலும் புறப்பட்டு விட்டது. நேராக எர்ணாகுளம் சென்று அங்கிருந்து ஆட்டோ பிடித்து சோட்டானிக்கரை சென்று பகவதி தரிசனத்தை முடித்தோம்.

அதிகாலை தவறாய் ஸ்டேஷனில் இறங்கியதில் இருந்து ஒரு [illegible] அடுத்தடுத்து நடந்த நிகழ்வுகள் எல்லாமே ஒரு [illegible] வந்து விலக வேண்டும் என்று பகவதியே நினைத்து [illegible] செயல் படுத்தியது போலத்தான் எனக்குத் தோன்றியது.

அவளை தரிசிப்பதற்கு முன்பே அவள் அனுக்[illegible] செய்து விட்டாள் என்றே கருதத் தோன்றுகிறது. இந்த அம்பிகையின் ஆலயத்து சிகப்புக் கயிறு என் குடும்பத்[illegible] கரங்களில் ஒரு பாதுகாப்புக் கவசம் போல் இருந்து [illegible] வருகிறது.

இந்த யாத்திரைகளின் போது கேரளம் [illegible] என்னுடைய பார்வையும் கருத்துக்களும் [illegible] மாறிப்போனது. பரந்த இந்த உலகில் எவ்[illegible]

இடங்கள், ஆனால் பரசுராம ஷேத்திரம் எனப்படும் ஒரு நாடுதான் கேரளம் ஆகும். இங்கே மலையும் கடலும் பிரதானம். பின் நிறைய ஏரிகள்... ஆறுகள்... பஞ்சபூதங்களில் அக்னி நீங்கலாக மீதமுள்ள நான்கு பூதங்களும் மிக வலுவாக இருப்பது இந்த ஒரு மண்ணில்தான்!

இந்த மண்ணில்தான் பல அரிய அருங்கலைகளும் இருந்து வருகின்றன. செண்டைமேளம், கதகளி, மோகினியாட்டம், [illegible] சிலம்பம், வாளாட்டம் என்று அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம். இவர்கள் உணவில் தேங்காய்க்கும், அதன் எண்ணெய்க்கும் தனி இடம் உண்டு. இவர்களது [illegible]த்துவமும் அலாதியானது. குறிப்பாக ஆயுர்வேத வைத்தியத்துக்கு பேர்போன இடம் கேரளம். இயற்கை [illegible]தான் மிகச் செழிப்பாக ஆரோக்கியமாக இருக்கிறது. [illegible] அதே இயற்கை கேரளத்திடம் இருந்து மெல்ல [illegible] பெற்றுக் கொண்டு செல்வதாகத்தான் நான் [illegible] கருதுகிறேன்.

[illegible] வருடம் நான் தலைச்சேரியில் ஒரு வருடம் ஒரு [illegible] ஸ்தாபனத்தில் (NTTF) தொழிற்பயிற்சி [illegible]க்கிறேன். அப்போதெல்லாம் நான் பார்த்த [illegible]க்கும், இப்போது நான் பார்க்கும் கேரளத்துக்கும் [illegible] வித்தியாசங்கள். முன்போல மழைவளம் இல்லை. [illegible] வெட்டப்பட்டு விடுகின்றன. போக்குவரத்து [illegible] எங்கு பார்த்தாலும் புகைதான். கேரளத்துக்குள் [illegible] விட்டாலே சிலுசிலுவென்று இருக்கும். [illegible] வியர்க்காது. இப்போது அப்படி இல்லை. [illegible] நிறையவே தட்டுப்பாடு. லாட்ஜில் [illegible] போது கையில் அறைக்கான சாவியை [illegible] மெழுகுவர்த்தி, விசிறி என்று இரண்டு

ஐட்டங்களை சேர்த்தே தருகிறார்கள். முன்பெல்லாம் புழாக்களில் படகு சவாரி மிக அருமையாக இருக்கும். இப்போது புழாக்களில் பெட்ரோல் வாடை அடிக்கிறது.

கொச்சின் ஹார்பரில் உள்ள கடல் பகுதி கருத்துப் போய் கசடு பிடித்துக் கிடக்கிறது. அந்தப் பக்கமாகவே மீன்கள் வருவதில்லை. 'கடவுளின் தேசம்' எனப்படும் கேரளத்தை மனிதர்கள் மெல்லக் கற்பழித்து வருகிறார்கள் என்பதே உண்மை.

ஒருபுறம் ஐயப்பன், இன்னொருபுறம் பகவதி இன்னொரு புறம் மகாதேவர், திருவனந்தபுரத்தில் அனந்தபத்மநாபன், குருவாயூரில் கண்ணன் என் [illegible] திருத்தலங்களுக்கு பஞ்சமேயில்லாத தேசத்தை அந் [illegible] தெய்வங்கள்தான் பழைய பொலிவுக்கு ஆட்படுத் [illegible] வேண்டும்.

எனது யாத்திரைகளில் நெடிய யாத்திரை என்று ஒன் [illegible] உண்டு என்றால் அது திருப்பதிக்கு நான் ஆண்டு தவறா [illegible] செல்லும் பாத யாத்திரைதான். இந்த யாத்திரையில் என [illegible] நேரிட்ட அனுபவங்களை நான் 'யாத்திரை ஞா [illegible] என்னும் தலைப்பில் ஏற்கனவே எழுதி அது புத்தகமா [illegible] வந்துள்ளது.

1997 ம் ஆண்டு தொடங்கிய எனது யாத்திரை இந் [illegible] வரை 12 ஆண்டுகளுக்கு தடையின்றி ஈடேறி வி [illegible] சென்னை, பெரம்பூரில் நடக்கத் தொடங் [illegible] நான்காவது நாள் காலையோ, மதியமோ திருப் [illegible] அடைவதுதான் யாத்திரையின் அமைப்பு [illegible] யாத்திரையின் முதல் நான்காண்டு கால அனுபவங் [illegible] யாத்திரை ஞானமாக வெளிப்பட்டது. அதன்பின் [illegible] எட்டு ஆண்டுகள்! இந்த எட்டு ஆண் [illegible]

அனுபவங்களை இப்போது உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதற்கு முன் பாத யாத்திரை காரணமாக பெரம்பூர் பட்டேல் தெருவில் உள்ள வெங்கடேச பக்த சமாஜம் பற்றி சுருக்கமாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்த அமைப்பு சேஷன் என்பவராலும் அவரது நண்பர்கள் சிலராலும் 32 வருடங்களுக்கு முன்னால் சாதாரண அளவில் தொடங்கப்பட்டது. அப்போது திரு.சேஷன் ஒரு ரயில்வே ஊழியர். இப்போது அவர் இந்த அமைப்பின் செயலாளர். எளிய அந்த அமைப்பு இன்று பெரம்பூரில் பெரிய அளவில் ஒரு தியான மண்டபத்தை [illegible] அதில் திருப்பதி பெருமாளை ஸ்ரீதேவி, பூதேவி [illegible] எழுந்தருளச் செய்து ஒரு ஆகம விதிப்படி அமைந்த [illegible] போலவே முறையான பூஜைகள், பஜனைகள், [illegible]தானங்களுடன் செயல்பட்டு வருகிறது. [illegible]கணக்கான அன்பர்கள் இந்த சமாஜத்தில் [illegible]பினராக உள்ளனர்.

[illegible]குலையாத அமைப்பு. நேர்த்தியான செயல் [illegible]கள், சீரிய நோக்கம்-சிறப்பான நிர்வாக முறை, [illegible] நயா பைசாவுக்கும் கணக்கு என்று இருப்பதால் [illegible] யாருக்கும் எந்தவிதமான கசப்புகளுக்கும் [illegible]

[illegible] வருடம் புரட்டாசி மாதத்தின் தொடக்கத்தில் [illegible]ந்து விரதம் ஆரம்பமாகிறது. திருமலையில் [illegible]த்சவம் முடிந்த மறுவாரத்தில் எங்கள் [illegible]க்கும் ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. ஆண்களும் [illegible] 300 பேருக்கு குறையாமல் பயணிக்கிறோம். [illegible] ஆண்டுக்கு ஆண்டு கூடுகிறதே யொழிய

குறைவதில்லை. யாத்திரையில் பங்கு கொள்கிறவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஏதோ ஒரு வேண்டுதல்-ஒரு எதிர்ப்பார்ப்பு. அதை அந்த வேங்கடவனும் மறுக்காமல் அளித்து வருகிறான். ஒவ்வொரு அனுபவமுமே சிலிர்க்க வைக்கும் அனுபவம்தான்.

திருமலையில் நிகழ்ந்து வரும் அருளாட்சியில் யாருக்கும் ஒரு குறைவுமில்லை. அதனால்தான் எப்பொழுதும் அந்த மலையில் ஒரு லட்சம் பேருக்கு குறையாமல் ஜனத்திரள் இருந்து வருகிறது.

அங்கே பசி இல்லை, அது கிடைக்கவில்லை... இது கிடைக்கவில்லை... என்கிற குறைபாடுகள் இல்லை. ஒரு மிகச் சிறந்த நிர்வாக முறை அங்கே செயல்பட்டு வருகிறது.

அந்த ஒரு மலையில்தான் சாதாரண ஒரு பிச்சைக்காரன் கூட நாளொன்றுக்கு *300* ரூபாய்க்குக் குறைவின்றிச் சம்பாதிக்கிறான். தெருவில் கயிறு விற்பவன்கூட 500 ரூபாயை தினம் வீட்டுக்குக் கொண்டு செல்கிறான்.

அங்கே எல்லோருக்கும் ஒரே ஒரு வருத்தம்தான் இருக்க முடியும். அந்த பாலாஜியை கண்குளிர நின்று சேவிக்க விடமாட்டேன் என்கிறார்களே என்பதுதான் அது!

இந்த கலியுகத்தில் தொட்டதுக்கெல்லாம் விஞ்ஞானம் பேசுகின்றவர்கள் கூட வியந்து பார்க்கும் ஒரு அருட்கோட்டை தான் திருமலை! இஸ்லாமியர்களின் மெக்கா மதினாவுக்கு கூட ஒரு சீஸன் இருக்கிறது. ஆனால் திருப்பதி வரையில் வருடம் 365 நாளும் சீஸன்தான்.

அந்த மலைக்கு மட்டும் ஏன் அப்படி ஒரு சிறப்பு?

அதை அனுபவ ரீதியாகவே பார்ப்போம்...

12. திருமலையானுக்கு முடிகாணிக்கை மூடப் பழக்கமா?

என் யாத்திரை அனுபவங்களில் திருமலை யாத்திரை அனுபவத்துக்கு தனித்த சிறப்பு உண்டு. எனக்கு மட்டுமா? இந்த மண்ணில் திருமலைக்கு சென்று வருபவர்களுக்கெல்லாமும் கூட விசேஷமான அனுபவங்கள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன.

சும்மாவா பாடினார் கண்ணதாசன்...

"திருப்பதி சென்று திரும்பி வந்தால் ஓர் திருப்பம் நேருமடா... உன் விருப்பம் கூடுமடா?" என்று... கோடிக்கணக்கான பக்தர்கள் அதனால் தானே திருமலைக்கு ஆண்டு தவறாமல் சென்று வருகின்றனர். தங்கள் வாழ்க்கையில் நல்ல திருப்பங்கள் நேர வேண்டும் என்பதற்காக மட்டுமல்ல, தங்கள் வேண்டுதல் பலித்ததற்காகவும் நன்றி கூற திருப்பதி செல்லுகின்றனர்.

எனக்கு தெரிந்து ஒரு பக்தர் மாதம் தவறாமல் திருப்பதிக்கு பெருமாளுக்கு உகந்த திருவோண நட்சத்திரத்தில் அந்தப் பெருமாளை தரிசனம் செய்வதற்காக சென்று வருகிறார். ஆயிரம் தரிசனத்தை அவர் நெருங்கியபடி உள்ளார். இவர் வருடத்திற்கு இரண்டு முறை சென்னையில் இருந்து நடந்தே சென்று அந்த திருமலையானை தரிசிப்பவர். வருடம் தவறாமல் ஒருமுறை தலை முடியையும் காணிக்கையாக கொடுத்து விடுவார்.

இன்னொருவர் திருவோணம் தவறாமல் விரதம் இருப்பவர்... வருடா வருடம் புரட்டாசி மாதம் முழுக்க தீட்சை முடி வளர்த்து பிரம்மோத்சவத்தின் போது அந்த

வேங்கடவனை தரிசிப்பவர்... கூட்டம் அதிகமாக [illegible]
தரிசிப்பதற்கு தாமதம் ஆனால் இவர் மிக்க [illegible]
அடைவார். அதை வேங்கடவன் புரியும் கருணை [illegible]
இதைக்கேட்க ஆச்சரியமாக இருக்கிறதல்லவா?

ஆனால் அவர் அதற்கு சொல்லும் காரண[illegible]
ஆழமானது... நம்மை எல்லாம் மிகவே [illegible]
வைப்பதும்கூட...!

பொதுவாக திருமலைக்கு ஏழுமலை என்றும் [illegible]
உண்டு. ஆம், ஏழு மலையில் ஆறு மலைகளுக்கு [illegible]
ஏழாவது மலையில்தான் அந்த பெருமாள் [illegible]
கொண்டிருக்கிறான். கருடாத்ரி, அஞ்சனாத்ரி, [illegible]
என்று ஒவ்வொரு மலைக்கும் ஒரு பிரணவப் [illegible]
இருக்கிறது.

அது என்ன ஏழு என்று ஒரு கணக்கு [illegible]
கேட்கலாம். ஏழு என்ற உடனே சப்த லோகம், [illegible]
சப்த சமுத்ரம், சப்த ரிஷி பெருமக்கள், சப்த [illegible]
என்று அது தொடர்பான விஷயங்கள் வரிசை[illegible]
நினைவுக்கு வரும்.

இந்த ஏழுகளுக்கும், இந்த ஏழு மலைக்கும் [illegible]
தொடர்பு இருக்கிறது. அதை சூட்சமமாகப் [illegible]
உணர்தல் வேண்டும். இந்த ஏழு மலைகளுக்கு[illegible]
பிறப்புக்கும் அதில் நாம் புரியும் கர்மங்களுக்[illegible]
நெருங்கிய தொடர்பு இருக்கிறது... பஞ்ச பூ[illegible]
சேர்க்கையால் உருவான உயிரினங்களில் மனித[illegible]
மட்டும்தான் ஆறாவது அறிவு! அந்த அறிவை [illegible]
ஏழாகிய பேச்சு சப்தத்தால் தான் உணர்த்துகிறான் [illegible]
கிடைத்த அந்த வாய்ப்பை அவன் கண்ட விஷய[illegible]
பேசி அரட்டையில் கழித்து விடக்கூடாது.

[illegible] சொல்லி அவன் எட்ட வேண்டும். இப்படி
[illegible] எட்டாகிறது. எட்டி விட்டால் அடுத்து
[illegible] அதாவது இறைதரிசனம்தான். ஒன்பது
[illegible] என்பதும் கிட்டத்தட்ட ஒரே
[illegible] கொண்டதே. எட்டிவிட்டவர்க்கே ஒன்பதை
[illegible] சாத்யம். ஒன்பதாக இறைவன் இருக்கிறான்.
[illegible] நீங்கள் பெருக்கினாலும் வகுத்தாலும்
[illegible] அதிலும் ஒன்பதே வரும்! இறைவனை
[illegible] எட்டினாலும் நாம் அதன்பின் மாறாத இன்ப
[illegible] அவர்களாவோம்.

[illegible] எட்டிட முதலில் ஏழை கடந்தாக
[illegible] ஏழாகிய திருமலையைக் கடந்தால் அங்கே
[illegible] முடிந்தவனாக இறைவன் காட்சி தருகிறான்.
[illegible] ஆணுமற்றவன், பெண்ணுமற்றவன் அவன்
[illegible]

[illegible] திருமலைப் பெருமாளும் முன்புறம் ஆண்
[illegible] பின்புறத்தில் நீண்ட கூந்தல் கொண்ட பெண்
[illegible] காட்சி தருகிறவர் என்பார்கள்.

[illegible] பற்றி எண்ணும்போது இப்படி
[illegible] கின்றன. இந்த ஏழு மலையில் நாம் எட்ட
[illegible] தனிப்பட்ட ஒரு சிறப்பினைக்
[illegible] உள்ளது. அதாவது பஞ்சபூதங்கள் சம
[illegible] இருக்கும் ஒரு இடத்தை வாஸ்துச் சிறப்புடைய
[illegible] சாஸ்த்ரம் கூறுகிறது. திருமலை நூறு சதம்
[illegible] சிறப்புடைய ஒரு ஸ்தலமாகும்.

[illegible] வாஸ்துச் சிறப்புடைய ஓர் இடத்தில் வசிப்பது
[illegible] ஆரோக்யத்துக்கும், உள்ள ஆரோக்யத்துக்கும் மிக

இதை உத்தேசித்தே அந்த நண்பர் மலையில் [illegible] அதிகமாகி தரிசனம் புரிய தாமதமாகும் போது [illegible] அதுமட்டுமா? இறைவன் நாமங்களில் கோவிந்[illegible] ஸ்தூலங்களில் பக்தர் வடிவாகவும் இருக்கிறான் [illegible] ஆழ்வார் பெருமக்களின் அரிய கருத்து.

நாம் திருப்பதியில் வரிசையில் நிற்கும்போது [illegible] நாமம் கேட்டபடியே இருக்கும். எத்தனைக்[illegible] நாமம் சொல்கிறோமோ அத்தனைக்கத்தனை [illegible] வலிமையடையும். நமது ஜாதகத்தில் நல்ல நிலை[illegible] கிரகங்கள் அதீத பலம் பெறும். தவறான நிலை[illegible] கிரகங்களின் தாக்கமோ முற்றாகக் குறையும். [illegible] ஸ்தூல வடிவாக உள்ள பக்தர்கள் பாகவதோத்[illegible] எனப்படுவர். அவர்கள் மேனிமேல் நம் மேனி [illegible] அவர்களின் நிழல் நம்மேல் படுவதும் [illegible] சிறப்புக்குரியது.

நல்ல விதியமைப்பு உள்ள ஒருவராலேயே திரு[illegible] செல்ல முடியும். அங்கே பிச்சை எடுக்கும் ஒரு[illegible] நல்ல விதியமைப்பு இருக்கிறது என்பதே உண்மை. [illegible] நிஜத்தில் நாளைக்குச் சேர்த்து வைத்துக் கொள்ள [illegible] நிலையில் அன்றைய தினத்துக்கு யாசகம் புரிந்து [illegible] தர்மம் புரிய ஒரு வாய்ப்பை தந்து அறனி[illegible] வாழ்பவர்கள் ஆவர்.

எனவே, அப்படிப்பட்டவர்கள் நடுவே [illegible] உழல்வதும் எத்தனை புண்ணியமான செயல் [illegible] எண்ணிப் பாருங்கள்.

இதை எல்லாம் உணர்ந்தே அந்த நண்பர் தாம[illegible] பெருமாளுக்கு இம்முறை என் மேல் அதிக கருணை [illegible] கூறினார். இதை அறிந்த நானும் கூட அதன்பின் [illegible] கிடக்கும் கூட்டத்தைப் பார்த்து மலைத்துப் போ[illegible]

[illegible] வேகமாக சென்று சேவித்து திரும்புவது [illegible] உள்ள ஈடுபாட்டை குறைத்துக் [illegible]

[illegible] பற்றி இப்படி சூட்சமமாக எண்ணிப் [illegible]மான விஷயங்கள் உள்ளன. உச்சபட்ச [illegible] தெய்வீக சான்னித்யம்தான். அங்கே [illegible]செய்தாலும், அதற்கு பலனும் ஏழு மடங்காக [illegible] உண்டியலில் ஒரு ரூபாய் போட்டால் அந்த [illegible] ஏழு ரூபாயை தந்துவிடச் சித்தமாகிறான். [illegible] இறக்கி அருபியாக்கிக் கொண்டாலோ ஏழு [illegible] அழகையும், தேஜஸையும் தரச் சித்தமாகிறான். [illegible] நாம் கடந்து வந்திருப்பதை மனதில் [illegible]த்தின் ஏழு நாட்களும் நாம் மகிழ்வோடு [illegible] வாரமளிக்கிறான். இதெல்லாம் மிகையான [illegible] போலியான புகழுரையோ அல்ல... [illegible] தரிசனமான அனுபவம்!

[illegible] அப்படி ஒரு கூட்டம் அந்த மலைக்கு... [illegible] சென்றவர் மறுமுறை செல்லத் துடிப்பதும் [illegible]!

[illegible] நடந்தே கால் தேயத் தேய அந்த மலை மீது [illegible] எண்ணி மட்டற்ற மகிழ்ச்சி.

[illegible]...? கோடானு கோடி பேர்கள்... எனது [illegible] சிலவற்றை இனி பார்க்க விரும்புகிறேன்.

[illegible] குடும்பங்களில் குழந்தைகளுக்கு முதல் முடி [illegible] என்பது எங்கள் குலதெய்வக் கோவிலான [illegible] மலை பெருமாளுக்குதான். இந்த தாந்தோணி [illegible] ஐந்தாவது கிலோ மீட்டரில் உள்ளது. [illegible] முடி திருப்பதி பெருமாளுக்கு...

மூன்றாவது முடி பழனி முருகனுக்கு...

இந்த பழனி முருகனுக்கு முடி எடுப்பது எங்களின் பிரத்யேக பக்திக் காரணத்தா[illegible] கட்டாயமில்லை. ஆனால் முதல் அந்த இரண்டு [illegible] கட்டாயம்! அதுமட்டுமல்ல, திருமணத்துக்கு[illegible] தம்பதி சமேதராக முகூர்த்த வேட்டி புடவையோ[illegible] சேவிக்க வேண்டியதும் கட்டாயமானது!

அந்த வகையில் எனது திருமணம் முடிந்த [illegible] நானும், என் மனைவியும் திருமலைக்கு செ[illegible] தரிசனமும் புரிந்தோம்... அப்போதே குழந்தை [illegible] குழந்தைக்கு முடி எடுக்க அடுத்து வரவேண்டி[illegible] என்று பேசிக்கொண்டோம். அதே போல எனக்[illegible] பிறந்தாள். முதல் முடியை தாந்தோணி பெருமாளுக்கு எடுக்க தயாரானபோது எனது [illegible] இறந்துவிட தீட்டு வந்து விட்டது. அதன்பின் [illegible] இப்படி என்று இரண்டரை வருடங்கள் ஓடிவி[illegible] மகளுக்கும் தலைமுடியில் சடை விழுந்துவி[illegible] நல்ல விதமாக தாந்தோணி மலைக்கு காணிக்கையாக்கி விட்டு வந்தோம். அடுத்து திரு[illegible] சென்று முடி காணிக்கை செலுத்த வேண்டு[illegible] மகளுக்கும் கருகருவென்று முடி வளர்ந்து பார்க்க[illegible] அழகாக இருந்தாள். அலையாடும் கூந்தல் என்பா[illegible] அப்படி ஒரு கூந்தலாக அவள் கூந்தல் இருந்த[illegible] திருப்பதிக்கு காணிக்கையாக தரும் அந்த [illegible] வந்தபோது நான் அதை தள்ளித் தள்ளிப் போட்[illegible]

அதுதான் ஒரு முடியை குலதெய்வத்துக்கு கொ[illegible] விட்டதே... திரும்ப எதற்கு? என்று ஒரு கேள்வி எ[illegible] எழும்பியது... இந்த ஒரு கேள்வி மட்டுமா?

[illegible] அந்த பெருமாளுக்கு என்ன [illegible] வெள்ளைக்காரர்கள் எல்லாம் முடிக் [illegible] தருகிறார்கள்? அவர்களும் ஓஹோவென்று [illegible] செய்கின்றனர்.

[illegible] ஒருவரைப் பார்த்து ஒருவர் [illegible] மூடப்பழக்கம் என்றெல்லாம் சிந்திக்க [illegible]டேன்.

19. ஒன்றுக்கு நான்கு!

[illegible] திருப்பதியில் முடி இறக்குவது [illegible] ஏனோ என்னுள் அப்படி ஒரு தயக்கம்... [illegible] கேள்வி... இன்றைக்குப் பகுத்தறிவாளர்கள் [illegible] கூறிக் கொள்பவர்கள் எப்படி எல்லாம் [illegible] அப்படி எல்லாம் சிந்தித்தேன்.

[illegible] படைத்ததாக கருதப்படும் கடவுளுக்கு [illegible] போயும் முடியையா காணிக்கையாகக் [illegible]?

[illegible] நாம் யாரையாவது வெய்யும்போது 'போடா [illegible]றோம். இப்படித் திட்ட பயன்படுகிற [illegible] காணிக்கை என்ற பெயரில் தருவது?

[illegible] பல கேள்விகள்... உண்மை என்னவென்றால் [illegible] மதத்தில் நாம் பின்பற்றும் அநேக [illegible] சடங்குகளுக்கு சரியான பொருள் [illegible] பெரிய அளவில் இல்லை. இது [illegible] யாரிடமாவது கேள்வி எழுப்பினால், 'யாருக்கு [illegible] பெரியவர்கள் செய்யச் சொன்னதில் அர்த்தம் [illegible] இருக்கும்?' என்று திருப்பிக் கேட்கிறார்களே [illegible] மிகச்சரியான ஒரு பதிலை எனக்கு

இம்மட்டில் கூறியிருக்கவில்லை. அதனா[illegible] மனமும் இப்படி எல்லாம் கேள்விகளை [illegible] கொண்டது.

எப்போது திருப்பதிக்கும் முடி இறக்கணும் [illegible] மனைவி ஆரம்பித்தாளோ அன்றிலிருந்து என் [illegible] தலைமுடி காளிதாசனின் வர்ணனைப்படி [illegible] மின்னியது. சுருள் சுருளாக அலை பாய்ந்தது [illegible] அவ்வளவு அழகாக இருந்து கண்களில் வழிந்[illegible]

இறுதியில் திருப்பதிக்கு போனோம். ஆனால் [illegible] எடுப்பது பற்றி வாயே திறக்கவில்லை. என் [illegible] அதுபற்றி பேசியபோது, அடுத்த முறை [illegible] கொள்ளலாம் என்று அவள் வாயையும் [illegible] விட்டேன்.

திருப்பதி கோயில் கோபுரத்துக்கு முன் உள்ள [illegible] நிறைய பிரசாதப் பொருட்கள் விற்கும் கடை[illegible] ஒன்றில் ஒரு பெருமாள் படம் வாங்க ஆசை[illegible] அதற்கான முயற்சியில் நான் இருந்தேன். [illegible] வாங்கிவிட்டுத் திரும்பினால், அதுவரை என்னோ[illegible] கையை பிடித்தபடி வந்த என் மகளைக் காண[illegible]

பகீரென்றது!

சுற்றிச் சுற்றி பார்த்து, சுற்றி வந்து பார்த்து, [illegible] தேடியும் அவளைக் காணவில்லை. என் [illegible] மயக்கமே வந்து விட்டது. என் தம்பி, என் [illegible] ஆளுக்கு ஒரு பக்கம் தேடிக்கொண்டு ஓடினார்கள்.

கிட்டத்தட்ட 2 மணி நேரம் திருப்பதியின் [illegible] பொந்துகளிலும் புகுந்து வந்துவிட்டோம். என் [illegible] வயதில் எந்த ஒரு பெண் கண்ணில் பட்டாலுமே [illegible] பிடித்துப் பார்ப்பதும் ஏமாறுவதுமாகவே இருந்[illegible]

[illegible] தேடலைப் பார்த்த ஒருவர், [illegible] உங்கள் பிரார்த்தனையில் ஏதாவது [illegible] அதை உங்களுக்கு உணர்த்தத்தான் [illegible] அது எதுவாக இருந்தாலும் அதை [illegible] செய்து கொள்வதாக பிரார்த்தித்துக் [illegible] உங்கள் மகள் கிடைத்து விடுவாள்’

[illegible] திருப்பதி பெருமாளுக்கு [illegible] அதன்படி நடக்கத் தவறுபவர்க்கு [illegible] ஏற்படும்-அந்த சாமி ரொம்பக் கறாரான [illegible] நிறைய கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். [illegible] சொல்லவும் என் மனைவி கப்பென்று [illegible] கொடுக்க நான் தயங்கிய விஷயத்தைத்தான் [illegible]

[illegible] கொடுக்க யோசிச்சோம். அதான் இப்படி [illegible] சொல்றேன். நம்ம பொண்ணு மட்டுமில்ல [illegible] கொடுக்கறேள். இதுதான் என் பிரார்த்தனை. [illegible] எங்களை மன்னிச்சிடு...’ என்று நின்ற [illegible] இருந்து கொண்டு கோபுரத்தைப் பார்த்து [illegible] செய்து கொண்டாள்.

[illegible] தேவஸ்தான அலுவலகம் சென்று மகள் [illegible] சொல்லி ஒலிபெருக்கியில் அறிவிக்கச் [illegible] அவர்கள் தெலுங்கில் அறிவித்தார்கள். நான் [illegible] சொன்னேன். எங்காவது என் மகள் [illegible] அதைக்கேட்டு இங்கே அலுவலகத்துக்கு வந்து [illegible] அவர்களோ என் பேச்சைக் காதில் [illegible] தெலுங்கிலேயே அறிவித்தபடி இருந்தனர். [illegible] கோபம். அந்த அலுவலகத்தில் [illegible] அடிக்கக்கூட துணிந்து விட்டது என் மனது.

என் மனைவி ஒரு பக்கம் அழுதபடியே ...
திடீரென்று எதிரில் என் அப்பா என் மகளோடு
இருந்தார். எனக்கும் அவர்களைப் பார்த்த தொ...
உயிர் வந்தது போல இருந்தது. மகளை...
அணைத்துக் கொண்டோம். ஒரு 2 மணி நேர...
அந்த மலையில் தவிக்க வேண்டும் என்பது என்...

என் மனைவி உடனேயே என்னையும், என் ...
தரதரவென்று முடி காணிக்கை செலுத்தும் இ...
அழைத்துப் போய் உட்கார வைத்து ...
எங்களோடு என் அப்பா, தம்பியும் அ...
கொடுத்தனர். 'நீங்கள் எதற்கு?' என நான் ...
'நாங்களும் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டோம்'

நான் ஒரு மொட்டைக்கு யோசித்தேன். ஆ...
மொட்டைகளை நாங்கள் கொடுக்கும்படி
விட்டான் அந்த வேங்கடவன்!

இந்தச் சம்பவம் என்னை வேறுவிதமாய் ...
முன்பு நான் கேட்ட கேள்விகள் என்னுள் அப்...
இருந்தது. கூடவே மேலும் அநேக கேள்விகள்
கொண்டு விட்டது.

ஒருதலை முடி விஷயத்தில் இத்தனைக் கறார...
வேண்டிய இடத்தில் தட்டி வாங்க வேண்டிய
வாங்கிக் கொண்ட சாமி, இதே மலை தலத்தில் அ...
பல தவறுகள் புரிபவர்களை எப்படி
வைத்திருக்கிறார்? இது என் முதல் கேள்வி.

வேங்கடவனின் இந்தக் கண்டிப்பும், ...
தனக்கானதை வாங்கிக் கொள்வதில் மட்...
இத்தனை அருள் மிகுந்த பெருமாள் இந்த இந்...
இன்னும் அழுக்கு நாடாகவே வைத்திருக்கிறா...

...யில் இன்று எல்லோருக்கும் ஓசியிலேயே
...த்து விடுகிறது. அந்த மலை மட்டும்தான்
... ஏன் உலகம் எங்கும், குறைந்த பட்சம்
...எல்லோருக்கும் இலவசமாய் உணவு கிடைக்க
...

...தண்ணீருக்கு புத்தி இல்லாத முட்டாள்கள்
...கொண்டால் அதில் ஒரு அர்த்தம் இருக்கிறது.
...எல்லோரே அடித்துக் கொள்கின்றனரே...
...இதில் புகுந்து அவர்களை ஏன் இவர் திருத்த
...

...பகுத்தறிவு வேங்கடவனிடம் கேள்விகளை
...துக்கத் தொடங்கிவிட்டது. குறிப்பாக அன்று
...த்திக்க இருவர், 'சார்... ஒரு ஐநூறு ரூபா
...முன்னாடி. உங்களைப் பத்து நிமிஷத்துக்கு
...ஆள் இருக்கு...' என்று என்னிடம் பேசியது
...வாகவே பாதித்தது.

...விஸ்தாரமாக நான் இங்கே பேசுவதற்கு
...உள்ளது. என் கேள்விகள், நான் எவ்வளவு
...காட்டுவதற்கான கேள்விகளே இல்லை.
...எனக்கு தாக்கம் ஏற்பட்டது. புத்தியும்
...கேட்டுக்கொண்டே போனது.

...டான்தானே பதில் கிடைக்கும்?

...அந்த மலையில் என் மகள் காணாமல்
...தான் ஒரு தற்செயல் சம்பவமாய் நினைக்கத்
...விட்டேன். ஒரு மொட்டைக்கு நாலு
...கொடுக்க மறுத்திருந்தாலும் என் மகள்
...தான் இருப்பாள். நாம் அவசரப்பட்டு விட்டோம்
...என் மனது என்னையே கேள்வி கேட்டு

கிழித்தெடுத்தது. ஐநூறு ரூபாய்க்கு ஒருவன்
புகுந்து தரிசனம் முடித்து விட்டு வந்தேன்
சொன்னதும் என்னை கிள்ளியது. ஐநூறுக்கு
முடிந்தால் பெருமாளை நீங்கள் தொட்டு
என்றுகூட சொல்வார்களோ...? இப்படியும் கேள்

அதேபோல நான் பெருமாளை தரிசிக்க
நின்றபோது அனைவரும் முண்டியடித்த செயல்
பாதித்தது. பக்தி என்பது மனிதனை பண்படுத்த
விஷயம். ஆனால் இங்கே பாடாய் படுத்தும்
இருக்கிறதே! அடிப்படை ஒழுக்கம்கூட இல்லாமல்
மூச்சுத்திணற வைக்கிறார்களே...? எங்கெங்
நாட்கணக்கில் பயணித்து வந்துவிட்டு இங்கே
பிறருக்கு பாதிப்பு இன்றி சேவிக்காமல் அவசர
இது என்ன சினிமா தியேட்டர் டிக்கெட்
அடித்து கொள்வது போல அடித்துக்கொண்டு...!

கோயில் நிர்வாகம் 'ஜெரகண்டி ஜெரகண்டி
சட்டை காலரை பிடித்து இழுத்துத்தான் தள்ள
ஒருவர் மேல் ஒருவர் மோதாமல்,
அமைதியாக வரிசையில் சென்றால்
என்னதான் செய்துவிட முடியும்?

என்னைப் பாடாய்ப் படுத்திய இந்த கேள்வி
வேங்கடவனை பார்த்தபோது என் மனம்
ஒரு நபர் நூறு ரூபாய் நோட்டுக்கட்டு ஒன்றை
மேல் வேங்கடவன் பார்க்க வேண்டும் என்று
காட்டியபடியே நடந்தார். அது அவர் தொழில்
வைத்திருக்கும் பணமாம். வேங்கடவன் பார்த்
ஓ.கே.' என்று கூறிவிட்டால் அந்தத் தொழில்
லாபத்தை அள்ளித்தரும் என்பது அவர் எதிர்பார்ப்

வெறிபிடித்தவர் போல 'கோவிந்தா
ஆரம்பித்துவிட்டார்.

இடத்திலும் ஒரே தள்ளுமுள்ளு...
தருபவர்கள் 'உம் கவனி' என்பது போல
இருக்கிறார்கள்.

வந்தால் உண்டியலில் பணம் போட
உலகத்திலேயே பணம் தருவதற்கு
திருப்பதி ஒன்றாகத்தான் இருக்கும்.
பணம் போட்ட ஒருவர் பணப்பையை
பைசா பாக்கி இல்லப்பா... எல்லாத்தையும்
என்கிற பாவனையோடுதான் அந்த
நகர்ந்ததையும் பார்த்தேன்.

அப்படியும் இப்படியுமாகப் பலப்பல
பக்தி? என்பதில் குழப்பம். மேலும்
களைப்பு... என் மேலேயே எனக்கு
நான் புத்திசாலியா? முட்டாளா? என்கிற
மொத்தத்தில் திருப்பதி யாத்திரை, எது
என்பதற்கு ஒரு பதில் தர என்னை எல்லா
தயார் படுத்தியது என்றே கூற வேண்டும்.
ஒரு முடிவுக்கு வந்தேன்! அது...?

...பெருமாளே... நீ ஒரு கல்!

ஏற்பட்ட அனுபவமும் கூடவே
எழும்பிய கேள்விகளும் பெரிய அளவில்
செலுத்த விடவில்லை. இந்தக் கேள்விகளை
பெரியவர்களிடம் கேட்ட போது எனக்கு
எவரும் பதில் கூறவில்லை. 'காலம்

கலிகாலமாச்சே... அப்பபடித்தான் இருக்கும்
ஒருவர்.

"எந்தக் கோயில்ல தப்பு நடக்கலே...
திருமலைல மட்டும் நடக்கற மாதிரி பேச
நடக்கிறதில்லையா? மசூதிகள்ள நட
என்று சம்பந்தமே இல்லாமல் மற்ற
வம்புக்கு இழுத்தார் இன்னொருவர்.

'நமக்கெதுக்கு சார் இந்தக் கேள்விகள்.
நம்புவோம்-மிச்சத்த அவன் பாத்துப்பான்
மூன்றாமவர்.

ஒருவராவது என் கருத்தை ஆதரித்தோ,
பேச வேண்டுமே... ஊஹூம்!

இப்படி ஒரு நிலையில்தான் என் அலுவல
மேலதிகாரியாக பணிபுரிந்த திரு.ரமேஷ்
சென்னை பெரம்பூரில் இப்போதும்
வெங்கடேச பக்த சமாஜம் பற்றி நான் அறிய

திரு.ரமேஷ் 50,000-60,000 என்று சம்பா
அதிகார வர்க்க பிரதிநிதி. ஆனபோதிலும்
தவறாமல் முறையாக விரதமிருந்து அவர் சமாஜ
திருப்பதிக்கு சென்னையில் இருந்து பாதயா
நடந்தே சென்று வருகிறார்! நான் அவரை
அவர் கிட்டத்தட்ட 15 ஆண்டுகள் யாத்திரை
இருந்தார். எனக்கு அதுவே பெரிய ஆச்சரிய
ஆபீசிலும், வீட்டுக்குள்ளும் பெரும்பாலும்
கொண்டு எங்கே போனாலும் காரில் போ
அமைப்பை உடையவர், மெய் வருத்தத்தோடு
ஆண்டு தவறாமல் நடந்தே செல்வது எனக்கு
மட்டுமல்ல, பெரிய அளவில் ஒரு அபிப்ரா
உருவாக்கியது.

பெரிய ஆச்சரியம், அதிசயம் அவரைப்போல
பேர் யாத்திரை மேற்கொள்வதுதான்.
வாழ்வில் ஒவ்வொரு விதத்தில்
இருப்பவர்கள்.
பார்க்கவும் ஒரு வேட்கை

பாத யாத்திரை பிரியன்தான்! பழனிக்கும்,
நான் பலமுறை சென்று வந்தவன்.
மூலமாக பெரம்பூர் சமாஜத்திற்கு
மாலை போட்டுக்கொண்டு பாத
தயாரானேன். ஆனால் திருமலையில் என்
தொலைத்து விட்டு பின் திரும்பக் கிட்டிய
முளைத்த அவ்வளவு கேள்விகளும்
இருந்தன.

யாத்திரை புரிவது பற்றி இன்று பல்வேறு
உள்ளன. அதை ஒரு அலட்டலான
ஆர்ப்பாட்ட பக்தியாகவும் கருதும் சிலரும்

காலத்துல கார், பஸ் கிடையாது-நடந்தே
இந்தக் காலத்துல இதெல்லாம் இருக்கும்போது
தலை எழுத்து...?" என்று கேட்பவர்களில்
கடவுள் ஒன்றும் இப்படி எல்லாம் நம்மை
இல்லை. இது நாமாக முட்டாள்தனமாய்
போட்டுக்கொண்டு செயல்படுவது' என்பது
கருத்துக்கள் இந்த பாத யாத்திரைக்கு
இருக்கிறது உண்மைதான்... இந்த
எனக்கும் மாறுபாடு கிடையாது.
நான் பாதயாத்திரையை முற்றிலும் வேறு
பார்க்கிறேன். பாதயாத்திரை புரியும்போது

நான் கிட்டத்தட்ட ஒரு சன்யாசி! ஒரு காவி [illegible]
காவித் துண்டும் மட்டுமே என் உடை! மற்றபடி [illegible]
எதுவும் கிடையாது... இதோடு நான் நிலத்தை [illegible]
நடக்கும்போது ஏராளமான காட்சிகள்! காரில் [illegible]
போகும்போது வேகமாக நம் கண்ணில் பட்டு [illegible]
விடும் காட்சிகள், நடந்து செல்லும்போது [illegible]
கண்களில் பட்டு வழியும். அதுமட்டுமல்ல [illegible]
ரீதியாக ஒரு ஊருக்கு இன்னொரு ஊர் இருக்கும் [illegible]
மக்களின் வாழ்வியல் முறைகளும் வியப்பா[illegible]
இருக்கும். இதைப்பற்றி முன்பே [illegible]
குறிப்பிட்டுள்ளேன். எல்லாவற்றுக்கும் [illegible]
யாத்திரைக்கு நடுவில் ஓய்வாக அமர்ந்திடும் [illegible]
நேரப் பொழுதுகள் உண்மையில் எது சுகம்? [illegible]
அர்த்தம் கூறுவதாக இருக்கும்.

நம்மோடுதான் இருக்கிறது. நமது உடம்பு [illegible]
உடம்பில் எந்த பாகத்திற்கு பலம் அதிகம்? [illegible]
குறைவு? என்பது நமக்கே தெரியாது. அதை [illegible]
யாத்திரை துல்லியமாகக் காட்டிக்கொடுக்கும்.

உடம்பின் ஒவ்வொரு பாகமும் நம்மோடு [illegible]
முக்கில் இருக்கும் பெட்டிக் கடைக்குக் [illegible]
போன உடம்பு இப்படி யாத்திரைகளின் போது [illegible]
போன கொழுப்பு கரைவதை உணரும்.

நடப்பதை ஒரு சர்வ சாதாரண விஷயமாக [illegible]
பேர் பாத யாத்திரைகளில் பங்கு கொள்வ[illegible]
அவர்களெல்லாம் 20வது கிலோ மீட்டரிலேயே [illegible]
போய்விடுவார்கள். 'ஐயோ, நடப்பது என்பதே [illegible]
கொடிய விஷயமா? இது தெரியாமல் [illegible]
பேசிவிட்டு வந்து விட்டேனே!' என்று [illegible]
துடிப்பார்கள். அவர்களைச் சொல்லிக் [illegible]

[illegible] நமக்கிருக்கும் உடல் சக்திக்கு இந்த
[illegible] கால்களால் நடந்து கடக்க முடியும்.

[illegible] ஞானி ராமானுஜர் திருவரங்கத்தில்
[illegible] இருந்தும் திருக்கோஷ்டியூருக்கு
[illegible] அப்போது திருக்கோஷ்டியூரில் நம்பி
[illegible] குருவாக இருந்து வைணவர்களை
[illegible] கொண்டிருந்தார். அவரிடம் சிஷ்யனாகச்
[illegible] ஒரு வைணவச் செம்மல் ஆகவேண்டும்
[illegible] விருப்பம். அதற்காக அவர்
[illegible] முறை வந்த போதும் அவரைத் திருப்பி
[illegible] இறுதியாக 18வது முறை ராமானுஜர்
[illegible] சிஷ்யராக ஏற்றுக்கொண்டார். இதற்குப்
[illegible] அரிய பல சம்பவங்கள் உண்டு.

[illegible] நாம் கவனிக்க வேண்டியது
[illegible] காஞ்சிபுரம் எங்கே இருக்கிறது.
[illegible] எங்கே இருக்கிறது? ஆனால் ராமானுஜர்
[illegible] அவர் ஒரு பரம சாது எனவே குதிரை
[illegible] இல்லை மாட்டுவண்டிகளில்
[illegible] அவருக்கு ஆகாத விஷயங்கள்.
[illegible] வந்தார். அது மட்டுமா? மாபெரும்
[illegible] அவர் மாறிவிட்ட நிலையில் அவர்
[illegible] நடந்தேதான் சென்றார். அவர் மட்டுமா?
[illegible] 'நால்வர்' என்று போற்றப்படும்
[illegible] மாணிக்கவாசகர், ஞானசம்பந்தர்
[illegible] நடந்தேதான் உலகம் முழுக்கச் சுற்றி
[illegible] திருநாவுக்கரசர் அவர்கள் கைலாய மலை
[illegible] இமய மலைக்கே கால் தேய நடந்துதான்
[illegible]

எனவே நடப்பது என்பது நமது சமுதாய[illegible]
விஷயமோ, அரிய விஷயமோ கிடையாது. [illegible]
கலாச்சாரம் இன்று நம்மை தலைகீழாக [illegible]
கால்கள் இருப்பது என்பதே வீட்டுக்குள் [illegible]
இறங்க மட்டுமே என்று நாம் நினைக்கும் [illegible]
சோம்பேறிகளாக்கி விட்டது. இதனால் [illegible]
கொழுத்து ஊளைச் சதை போட்டு நாம் [illegible]
மாமிசக் குன்றுகளாகத்தான் நடமாடுகிறோம்.

நடப்பதை ஒரு மருத்துவச் செயலாக [illegible]
கெட்டுக் கிடக்கிறோம். மருத்துவர்கள் [illegible]
முதலில் சொல்வதே நடப்பதைத்தான். [illegible]
கை, கால்களை வீசி நடக்கச் சொல்கின்றனர் [illegible]
அதிகாலை வேளையில் இன்று ஒரு [illegible]
'ஜாகிங்' என்ற பெயரில் நடந்து [illegible]
பார்க்கிறோம்.

நடப்பதை இப்படி அபூர்வப்படுத்திவிட்ட [illegible]
நடந்தே நீண்ட தூரம் செல்லத் துணிவது [illegible]
விஷயம். ஆனால் உடம்பைக் [illegible]
கொஞ்சமாகத்தான் நாம் வளைக்க முடியும் [illegible]
நாளில் நம் வசம் வந்து விடாது. [illegible]
வீராவேசமாக நடையின் தன்மை பற்றி [illegible]
யாத்திரைகளில் கலந்து கொண்டு அவதிக்கும் [illegible]
வழியிலேயே பஸ் ஏறி விடுகின்ற [illegible]
நடக்கின்றன. ஒரு பாத யாத்திரை மேற்[illegible]
பின்னாலே இப்படிப் பல விஷயங்கள் இருக்கும் [illegible]
என் வரையிலும் அது எனக்கு [illegible]
அடிப்படையில் ஓர் எழுத்தாளனான [illegible]
அனுபவங்களை அள்ளித் தரும் ஓர் அற்புத[illegible]

[illegible] நானும் பங்கு கொண்டேன். 1997... இந்த
[illegible] என் முதல் திருமலை பாதயாத்திரை
[illegible] இந்த 2009 வரை இடைவிடாது சென்று
[illegible] இந்த வருடம் எனக்கு 13வது யாத்திரை. அந்த
[illegible] திரும்பச் செல்வோம்... திருமலையில்
[illegible] கேள்விகளும் அப்படியே இருந்திட
[illegible] யாத்திரையில் எனக்கு அவைகளுக்கு விடைகள்
[illegible]

[illegible] இரண்டாவது யாத்திரையைவிட
[illegible] யாத்திரைதான் சூப்பர்! நானும், என் நண்பரும்
[illegible] சென்று அந்த வேங்கடவனை வணங்க
[illegible] அப்படி ஒரு தள்ளுமுள்ளு-அப்படி ஒரு
[illegible]

[illegible] உடைந்து போனது. சென்னையில் இருந்து
[illegible] வந்திருந்ததால் நெஞ்சு நிறைய கர்வமும்,
[illegible] வழிந்தன.

[illegible] நீ ஒரு கல்! உன்னை நம்பும் அவ்வளவு
[illegible] இப்படி ஒரு பக்திக்கு இடம் தரும்
[illegible]

[illegible] இன்றி, உண்டியல் அது இது என்கிற
[illegible] இன்றி ஒருவரால் ஏகாந்தமாக சேவிக்கவே
[illegible]

[illegible] சாதித்ததெல்லாம் கதைகளில்
[illegible] இப்பொழுது உண்மையில் நீ
[illegible] இல்லையா? உன்னை கேள்வி கேட்க
[illegible] பேராலே உணர்வும் கால்கடுக்க
[illegible] பேராலே உரிமையும் உள்ளது.

இந்த நாளில் ஓர் ஏழை பக்தனுக்கு உன் தரிசனம் என்பது எட்டாக்கனியா? காசு இருந்தால்தான் சேவையா? ச்சே...'' என்று மனது நொந்து வருந்திவிட்டு திரும்பி விட்டோம். ஏற்கனவே மனதுக்குள் பல கேள்விகள்-போதாதக்குறைக்கு இப்படி ஒரு வருத்தம் வேறு.

அந்த ஏழுமலையானும் இதற்கு மேல் கல்லாக இருப்பதில் அர்த்தமில்லை என்று முடிவு செய்தான். எனக்கும், நான் எழுப்பிய அவ்வளவு கேள்விகளுக்கும் பதில் அளிக்கத் தயாரானான்.

அதற்கு முன் நான் ஆசைப்பட்ட அந்த ஏகாந்த தரிசனத்தையும் கொடுத்தான்!

இன்று நான் நினைத்தாலும் என் ரோமக் கால்கள் சிலிர்க்கின்றன! அது...!

15. நீ கேட்டதை அளித்துவிட்டேன்; நான் அளித்தது உனக்கு தெரியவில்லை!

பெரம்பூர் வெங்கடேச பக்த சமாஜத்தின் பாதயாத்திரை முடிந்து ஒருவழியாக வீடு திரும்பினேன். பார்க்கின்றவர்கள் எல்லாம் 'திருமலையில் கூட்டம் எப்படி? தரிசனம் விதமாய்க் கிடைத்ததா?' என்றே கேட்டனர். எனக்கு எரிச்சலாக இருந்தது.

''நான் முதல்வரோ, கவர்னரோ குறைந்தபட்சம் நாடறிந்த ஒரு சினிமா நடிகனோ இல்லை. என்பது எனக்கெல்லாம் பெருமாள் தரிசனம் என்பது

மாதிரிதான்!'' என்று எரிச்சலுடன் என்னிடம் கேட்டவர்களுக்குப் பதில் கூறினேன்.

நான் நேசமுடன் பழகும் சில எழுத்தாளர்களில் சிலர் கம்யூனிச சித்தாந்தத்தில் நம்பிக்கை உடையவர்கள். அவர்களுக்கு என்னை மிகப் பிடிக்கும். ஆனால் எனது பக்தி, அப்புறம் இந்த மாதிரி பாதயாத்திரைகளைத்தான் அவர்களுக்கு கொஞ்சமும் பிடிக்காது. என்னை ஆச்சரியமாகப் பார்ப்பார்கள். 'ஒரு எழுத்தாளனா இருந்துகிட்டும் எப்படி சார் உங்ககிட்ட பக்தி இருக்குது? புரியவில்லையே!' என்பார்கள். எனக்கும் அவர்கள் கேள்வி புரியவில்லை.

'எழுத்தாளனாக இருந்தால் பக்திமானாக இருக்கக்கூடாதா! இது என்ன கணக்கு?' என்று நானும் கேட்டுக் கொள்வேன். பிறகு எனக்கு நானே சில சமாதானங்களையும் செய்து கொள்வேன். நானறிய வெகு சில எழுத்தாளர்கள் நீங்கலாக, குறிப்பாக முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் என்று இலக்கிய உலகம் குறிப்பிடும் சுந்தர ராமசாமி, ஜெயகாந்தன் உட்பட எவரிடமும் நான் மதச் சடங்குகளையோ, பக்தி பூர்வமான பேச்சு மற்றும் செயல்களையோ நான் உணர்ந்ததில்லை. திரு.நா.பார்த்தசாரதி நான் நெருங்கிப் பழகிய எழுத்தாளர்களில் ஒருவர். பக்திச் சொற்பொழிவுக்கு அவரோடு துணையாக பலமுறை போயிருக்கிறேன். ஆனால் அவர்கூட ஆலயங்கள் தரித்து நான் பார்த்ததில்லை.

இருந்து சார்புகளை மனதுக்குள் மட்டுமே ஒரு எழுத்தாளன் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதை பிறர் அறியும்படி காட்டினால் அவனை ஒரு பிற்போக்காளனாகத்தான் சிந்தனையாளர்கள் என்பவர்கள் கருதுகிறார்கள் என்பதுதான் நான் இறுதியாக புரிந்து கொண்ட விஷயம்.

விஷயத்திற்கு வருகிறேன்!

திருப்பதியில் நேரிட்ட தரிசன [illegible]
பக்தியிலிருந்து விலக்கத் தொடங்கியது. [illegible]
இல்லாமல் முட்டி மோதிக்கொண்டும், [illegible]
வெகுவான சுயநலத்தோடும், பொன்-பொருள் [illegible]
அணுகும் அந்த அணுகுமுறை அர்த்தமற்றது [illegible]
வெகுஜனம் எப்பொழுதுமே இப்படித்தான் [illegible]
பதில் தோன்றியது.

'உலகம் என்பது உயர்ந்தோர் [illegible]
சார்ந்ததல்ல... இவர்கள் வடிவத்தால் [illegible]
என்னும் எண்ணங்கள் கொப்பளித்தன. [illegible]
செய்வதற்கு, செய்யாமல் இருப்பது [illegible]
என்று தோன்றியது.

அன்பாக இருக்க வேண்டும்.

உண்மையோடு இருக்க வேண்டும், [illegible]
வேண்டும்-இது போதும்!

எதற்குக் கடவுள்? அவர் இருந்தால் [illegible]
போனால்தான் என்ன? இதற்கெல்லாம் [illegible]
மேலிட்டால் கூட்டமே இல்லாத இடிந்த [illegible]
போவோம். எங்கும் நிரம்பியுள்ளவன் [illegible]
இல்லாது போவானா என்ன?

இப்படியாக முடிவுகள் செய்து கொண்டு, [illegible]
பணியில் மூழ்கிப் போனேன். நெற்றித் [illegible]
விட்டுவிட்டேன். என் எழுத்தாள [illegible]
ஆச்சரியப்பட்ட போது அவர்களிடம் [illegible]
அனுபவத்தைக் கூறி அப்படி பக்தி [illegible]
இருப்பது மேல் என்கிற முடிவிற்கு [illegible]
கூறியபோது 'இப்பதான்யா ஒரு முழு [illegible]
மாறியிருக்கிறீர்' என்றனர்.

[illegible] நிலையில், இரண்டு நாட்கள்
[illegible] எனக்கு ஒரு டெலிவிஷன் சீரியல்
[illegible] இருந்து அழைப்பு வந்தது.
[illegible] என்பவரும், நானும் மறுநாளே
[illegible] புறப்பட்டுப் போனோம்.

[illegible] திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்
[illegible] அவர்களின் புதல்வர் திரு.சுரேஷ்
[illegible] ஒரு தெலுங்கு சேனல் பொருட்டு
[illegible]. நானும் 'நாகா' எனும் பெயரில்
[illegible]. அன்று வியாழக்கிழமை! மறுநாள்
[illegible], மறுநாள் அட்வான்ஸ்
[illegible] ஒருநாள் தங்கி இருங்கள் என்றார்.
[illegible] சம்மதித்தோம். அப்படியே நான்
[illegible] முதல்முறையாக வந்திருக்கிறேன்
[illegible] திரு.சுரேஷ் 'இங்கே நீங்கள்
[illegible] உள்ளது. நாளை காலை ஆறு
[illegible] அனுப்பி விடுகிறேன். பிர்லா மந்திர்,
[illegible] உள்ள ஏரி என்று எல்லா
[illegible] போய்விட்டு பத்து மணிக்குள்
[illegible] என்றார்.

[illegible] காலை ஆறு மணிக்கெல்லாம் கார்
[illegible] நல்ல தூக்கத்தில் இருந்தார்.
[illegible] போகும்போதே 'இந்திரா, நீங்க
[illegible] வாங்க. இந்த இடத்துக்கெல்லாம் நான்
[illegible]' என்று கூறிவிட்டிருந்தபடியால்
[illegible]. கார் முதலில் பிர்லா மந்திர்
[illegible]!

[illegible] நகருக்குள் ஏ.சி. காருக்குள் சொகுசாக
[illegible] நான்... என் எண்ணங்கள் சற்று
[illegible] தொடங்கின!

கடந்த வெள்ளிக்கிழமை இதே நேரம் [illegible]
கூட்டத்தில் சட்னியாய் அரைபட்டபடி [illegible]
நினைவுக்கு வந்தது!

காரும், பிர்லா மந்திரில் சென்று நின்றது!

டிரைவர் 'இப்படியே மேல போங்க [illegible]
கார்கிட்ட இருக்கேன்' என்று கூறிவிட நான் [illegible]
சிறிய மலைமேல் இருக்கும் அந்த பிர்லா [illegible]
நுழைந்தேன்.

சத்தியமாய்ச் சொல்கிறேன். பிர்லா [illegible]
வழிபாட்டுத் தலம் என்பதோ, அ[illegible]
திருமலையானுக்கு கோயில் இருப்பதோ [illegible]
தெரியவே தெரியாது! ஒருவர்கூட சொல்[illegible]
சொல்லிக்கொள்ளும் ஒரு சூழலும் [illegible]
உள்ளே செல்லச் செல்ல ஆச்சரியமாக இரு[illegible]

ஒருவர் என்றால் ஒருவர்கூட இ[illegible]
பார்த்தாலும் பளிங்கு... தரை, சுவர், மேலே [illegible]
அவ்வளவும் பளிங்குக் கற்கள். மெல்லிய [illegible]
காலைப்பொழுது. ஹைதராபாத், எட்[illegible]
ஊரே கண்விழிக்கும் என்பதெல்லாம் எனக்கு[illegible]
உண்மைகள்.

கோயிலுக்குள் ஒருவித பிரமிப்புடன் ந[illegible]

அவ்வளவு தூய்மை! கடந்த வெள்ளிக்[illegible]
வெள்ளிக்கும் தான் எத்தனை வேற்றுமை[illegible]
எழுகிறது. அப்போது நான் கேட்ட கேள்வி[illegible]
எழும்புகிறது. 'உன்னை ஆளரவமே இன்றி [illegible]
சேவிக்க வழியே இல்லையா? நீ [illegible]
படைத்தவர்களுக்கும், பணக்காரர்களுக்கும் [illegible]
உண்டியல் இல்லாத, 'ஜரகண்டி' சப்தம் இ[illegible]

[illegible] சேவிப்பது இந்த ஜென்மத்தில் சாத்யமே
[illegible]

[illegible] நான் கேட்ட கேள்விகள் அப்படியே
[illegible]கின்றன.

[illegible] வேங்கடவன் சன்னதி! திருமலை
[illegible]வும் ஒளியோடு... அலங்காரத்தோடு...
[illegible] சன்னதியிலும் பட்டர் இல்லை.

[illegible] ஆச்சர்யம்?

[illegible]இருக்க பட்டர் எங்கே போனார்?

[illegible] தரிசனம் தரும் வேங்கடவனை
[illegible] போய் இந்த மாதிரிக் கேள்விகள்
[illegible]

[illegible] பெரிய பிழை!

[illegible] நான் அளித்துவிட்டேன். ஆனால் நான்
[illegible] தெரியவில்லையே...' என்று
[illegible] நினைப்பதாக பிறகுதான் நான் மெல்ல
[illegible]

[illegible] அங்கே வேறுமாதிரியாகவும் கேள்விகளைக்
[illegible]

[illegible] இங்கே உள்ள சாமிக்கு சக்தி குறைவோ?
[illegible]மே இல்லையோ?

[illegible] பேதமை-இந்த உலகம்தான் என்னை
[illegible] கெடுத்து வைத்திருக்கிறது.

[illegible]தேன்... நானே எழுந்தேன்!

[illegible] சொல்லலாம். விழச் செய்தான்...
[illegible]தான்... அனைத்தையும் காட்டினான்.
[illegible] இரவென்றால் பகலென்ற ஒன்று

இருப்பதைப்போல பக்தி என்றால் அதற்கு எதிரா... நம்பிக்கை என்றால் அதற்கு எதிராக நம்பிக்கை இ... எல்லாமே ஒன்றுதான்!

அங்கே கூட்டம்! இங்கே அமைதி! அங்கே ஆ... இங்கே ஏகாந்தம்!

அது அந்த இடத்து லட்சணம்! இது இந்த ... லட்சணம்!

அது உயர்ந்தது-இது தாழ்ந்தது என்பதெல்லாம் ... காரணமாக நாம் கற்பித்துக் கொள்வது... ... நிலைப்பாடுகள்! அவ்வளவுதான்!

ஓர் அரைமணி நேரம் அப்படியே நின்று வி... பிறகே பட்டர் வந்தார். ஆச்சர்யமாகப் பார்த்தார்.

தமிழ் அவருக்குத் தெரியாதோ என்று ஆங்... அரைத் தெலுங்கும் கலந்து பேசினேன். 'எங்... வருகிறீர்கள்?' என்று கேட்டார். சொன்னேன்.

"ஓ தமிழ்நாடா... எனக்கு கூட ஸ்ரீரங்கம்தான்" ... நொடியில் நெருங்கி விட்டார். பக்கத்திலேயே தங்... சன்னதியைத் திறந்து முதல் பூஜையை முடித்து... ஜாகைக்குச் சென்று சந்தியாவந்தன கா... முடித்துவிட்டு வந்ததாகச் சொன்னார். இது த... கோயில். எனவே இங்கே உண்டியல் வசூல், தட்டு ... எல்லாம் கிடையாது என்றார். நிறைய பிரசாதம் த...

எனக்கு வைகுண்டத்தில் இருந்தது போலவே இ... எனது கோபம், ஆவேசம், அவ்வளவும் போன ... தெரியவில்லை. முன்பைவிட பக்தியிலும் ஒரு புதி... பெருகியது போல் ஓர் எண்ணம்!

தேடுபவர்களுக்கே கிடைக்கும்-என்பது எவ்... உண்மை? கடவுள் பார்த்துக் கொண்டே இருக்... என்பதும் எவ்வளவு பெரிய உண்மை...?